

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., na pol leta 1 gld. 50 kr., za četrto leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Shod štajerskih učiteljev v Gradcu.

Dne 26. maja t. l. je bil v puntigamski dvorani v Gradcu shod štajerskih učiteljev. Ta shod, katerega je sklical A. Hórvatek, učitelj v Gusswerku, je bil velikansk, in jako prostrana dvorana bila je kar natlačena. Udeležnikov, ki so iz vseh delov dežele štajerske prihiteli, bilo je mnogo čez 1000. Povabili so se pa na shod tudi vsi dosedajni poslanci štaj. dež. zbora, potem vsi, ki nameravajo pri prihodnjih volitvah kandidirati, uredniki vseh časopisov v deželi, zastopniki raznih političnih strank in še razni drugi veljavni in uplivni možje. Vendar pa je bila udeležitev od te strani jako skromna, kajti od vseh poslancev udeležila sta se le dva shoda. Tudi slovenski poslanci so se odlikovali s svojo nenavzočnostjo. Tudi prav, tako vsaj vemo, koliko se smemo na nje zanašati. Od časopisov bili so zastopani listi, ki izhajajo v Gradcu in pa „Domovina“, ki izhaja v Celji.

Zborovanje je ob 10. in pol uri otvoril Hórvatek, ki je prav presrečno pozdravil učiteljsko, ki se je na njegov klic v tako obilnem številu zbralo, kar pač jasno priča, da je ravnal v smislu vseh tovarišev, ko se je lotil tega tako težavnega dela. Spominjal se je nadalje presvitlega cesarja, kateremu so vsi navzoči zaklicali trikrat „živijo“. V znak sožaljenja ob smrti nadvojvoda Ludovika pa so vsi navzoči vstali s svojih sedežev. Predsednikom zborovanja se je enoglasno izvolil Pec, ravnatelj v Gradcu, njegovim namestnikom pa nadučitelja Artner in Praprotnik.

Predsednik pozdravi še enkrat prav prisrčno zbrano učiteljsko, navzoče poslance, za-

stopnike časopisja ter se ob enem spominja tudi Ditte-a, ki je pred kratkem umrl. Na to pa podeli besedo sklicovalcu shoda, g. Hórvateku. Ta je potem v dolgem, pa jako dobro in temeljito sestavljenem govoru pojasneval sedanji pretežni položaj štajerskega učiteljskega. Kazal je kakšne so bile razmere učiteljev pred novimi šol. postavami in kakšne so postale po teh postavah. Govornik je vse to tako spretno prednašal, da se mu je že med govorom burno pri-trjevalo, ko je pa po dveh celih urah končal, odobravanje kar ni hotelo prenehati. Gotovo to pričuje, da je vsakemu učitelju govoril prav iz srca. O tem govoru bomo še pač večkrat besedo spregovorili.

Končno se je enoglasno sprejela ta-le resolucija, katero je stavil g. govornik:

Dandanes se od duševnih in telesnih moči učiteljskega toliko zahteva, da se ono pri svojem žalostnem položaju v stanovskem, gospodarskem, društvenem in pravnem oziru ne more več uspešno popolnoma svojemu težavnemu poklicu posvetiti ter še druga občno koristna prizadevanja podpirati. Gmotne razmere učiteljskega stanu postale so tako tužne, da se jih mnogo po raznih postranskih opravkih duševno in telesno prezgodaj uniči, drugi zopet, ki nimajo postranskega zaslужka, pa zrejo obupni v prihodnost in le prav malo jih je, ki bi vsled kakega posebno srečnega slučaja zamogli pošteno izhajati. Dosedajna prizadevanja, da se pride v okom vedno večjemu pomanjkanju učiteljev, prinesla so le nekaterim nekaj olajšav, med tem, ko je večina učiteljev v veliki stiski. Zato pa tudi pomanjkanje učiteljev od dne do dne večje postaja. Konvikti, ki se nameravajo osnovati, da se vrste učiteljev dopolnijo, namena ne bodo do-

segli. Tudi se današnji zbor izreče z vso odločnostjo proti osnovi učiteljskih konviktov, kajti oni bodo marsikateremu nadarjenemu mladeniču zabranili vstop v učiteljski naraščaj. Šola, splošna omika, ljudsko blagostanje pa se bode le potem povzdignilo na vrhunec našega veka, kadar bodo učitelji v gmotnem, društvenem in pravnem oziru na vrhuncu časa. Zato pa zahteva danes na tem shodu zbrano štajersko učiteljsko to-le:

1. Z ozirom na žalosten položaj štaj. učiteljskega in z ozirom na to, da se ravno sedaj nameravajo povišati plače državnim uradnikom, duhovnikom, častnikom in ker ljudski in meščanski učitelji državi in deželi premno go koristijo, se zahteva, da se glede svojih službenih in pokojninskih dohodkov stavijo v tisto vrsto z državnimi uradniki in sicer tako, da se uvrstijo učitelji in nadučitelji v 11. 10. in 9. plačilni red, meščanski učitelji pa v 10. 9. in 8. plačilni red.

2. Dokler se učiteljske plače ne uredijo, dobé učitelji primerne draginske doklade.

3. Število službenih let se radi težavnega dela skróči na 35.

4. Naslov „podučitelj“ se mora odpraviti.

5. Tajna kvalifikacija je nenravna in mora prenehati.

6. § 14. in 21. šolske postave od dne 8. februarja 1869 se mora spremeniti.

7. Ker je dobra odgoja mladine dandanes državi in deželi neobhodno potrebna, zato je tudi potrebno, da si učitelji pridobé višjo omiko, nego je to v sedanjih učiteljskih mogoče. Zato naj dežela od države zahteva višjo izobrazbo učiteljske, ako pa bi država tega storiti ne hotela, naj pa po izgledu mesta Dunaja samo za to skrbi.

LISTEK.

Kapele pri Brežicah.

Kraj, v katerega se preseli z menoj v duhu, cenjeni bralec, je jeden istih krajev, o katerih slišiš le malo, o kojih le redkokdaj brati po časnikih in drugod. Temu so krive pač krajevne razmere. Da pa naš kraj ni ravno zadnji, sprevidel boš, prebravši pazljivo naslednje vrstice.

Kapele je občina, sestojéča prvotno iz sedmih vasij. Že njih imena značijo, da je tukaj doma pristna slovenska korenina, slovenska govorica. Potrpi torej, da si usojam jih tudi navesti: Kapele (ker imamo namreč tri cerkve!), Rakovec, Jereslavec, Zlogonsko, Vrhje, Župelevec so imenovani kraji. Prva vas nosi tedaj ime vse občine — župnije. Da je to vinski kraj, pove nam že vas Podvinje; in res, dosti lepih goric imamo v naši občini; saj je to občina, ki meji na severni strani na Bizeljso, obče znani vinski kraj. Od Bizeljancev smo se naučili zasajati ameriške trte, in zdaj vživamo že zlahtno kapljico od novih nasadov; po pravici pa tudi lahko trdimo, da ga znamo i piti po stari „bizeljski šegi“. — In kdo nam more to v zlo šteti, če si privoščimo tu

pa tam lastnega pridelka ter zraven zakrožimo po svoje kako pošteno, kakor: „En hribček bom kupil“ itd. — Godi se nam dobro, pa še boljše bi se nam godilo, o čemur se pa pogovorimo pozneje. Tudi petki in drugi postni dnevi niso za nas najhujše zlo; kajti Rakovčani Jereslavočani in Zlogonci so prav ob Sotli ter nam nalové rib, rakov (posebno prvi) in polžev za postno jed, da nas marsikteri meščan lahko zavida, a za „žabje krače“ spomre si pa vsakdo v svojem domačem „ribnjaku“, ki mu pravimo pri nas — mlaka. Da imamo i „rakov in polžev“, ki nosijo hlače, to je pa tudi „sveta resnica“; gotovo pa „tlačijo travo“ take dvonoge „zverine“ tudi drugod. —

Kapele kot vas razprostirajo se po nizkem, blizu od juga proti severu raztezajočem se griču; že nekoliko nižje ste vasi Vrhje in Župelevec, a na drugi strani (južni) širijo se Podvinje, v ravnini med tem gričem in Sotlo, ki spaja dva slovanska naroda, razprostirajo se pa druge vasi, kojih prebivalci so potemtakem že v precej tesni dotiki z brati Hrvati. Čudno je le to, da sta si ta sosedata, ki jih loči ali prav za prav spaja jedino počasna, ozka Sotla (a globoka je pa vendar!), več ali manj v vednem prepiru ali se vsaj nič prav ne sporazumeta. Dobro še pаметujem izza mladih nog, ko smo se hodili kopat

v Sotlo, kake boje smo bili s hrvatsko mladino, seveda le z jeziki, toda Sotla je bila pri vsem tem mirna in ni spremenila svojega toka, akoravno bi jo bili najraje popili, samo da bi nam bilo mogoče do paglavcev okraj vode, ki so tako grdo oponašali nas „uboge Kranjce“; kajti znano je, da nas slovenske Štajerce prištevajo tudi — Kranjcem! — Da, celo tako daleč je že včas prišlo, da smo se jeli pošteno „pozdravljati in škropiti“ z grudami in kamenjem, groziti se s pestmi itd. — To so sicer otročje stvari. Pa vsejedno je nekaka mržnja in mlačnost i med odraslimi slovenskimi in hrvatskimi kmeti, o čemur se lahko vsakdo prepriča, kdor pride v ta kraj.

Sotelska dolina je jako rodovitna, ker jo Sotla posebno jeseni in spomladi večkrat poplavi in tako s svojim blatom dobro pognoji. Polja se imenujejo tam „lazi“, vsako kopališče pa „brodiše“ (prav za prav „brodišče“ ali še boljše „prodišče“ od „prod“ — Schotter, ker dobivajo od tam tudi navadno prod*). Tudi travniki so prav dobri in veliko jih je, torej je reja živine v tem kraju znamenita. Posebno jeden travnik je vreden, da o njem več spregovorim,

*) Navadno se na teh mestih voda lahko „prebode“, torej je menda ravno pravo „brodišče“! —

8. Da bode učiteljstvo imelo priliko svoje tirjatve na merodajnem mestu zagovarjati, naj se mu pri prihodnih volitvah v dež. zbor prepušti eden mandat.

Vse te točke so se z velikim navdušenjem sprejele.

Sedaj dobi besedo državni poslanec dr. Hoffman ter popolnoma pripozna, da so zahteve učiteljstva čisto opravičene. On in njegova stranka se bode toraj vedno potegovala za šolo, kakor tudi za zboljšanje gmotnega stanja učiteljstva.

Učitelj Otter iz Zeltwege povdarja, da se dandanes s prošnjami prav nič ne doseže. Več let že učiteljstvo moleduje in prosi, da se mu zboljšajo plače, pa vse zaman, odgovarja se le s sladkimi besedami, stori se pa prav nič. Zato moramo od sedaj le tirjati, in odločno tirjati. Govornik obžaluje, da je na današnji shod prišlo tako malo poslancev, da si so bili vsi povabljeni. Pač to kaže, kako močno se za šolo in učiteljstvo zanimajo. Pa mi si to dobro zapomnimo. Ko pridejo nove volitve, videlo se bode kaj zamore 2000 učiteljev v deželi storiti in že danes jim povemo, da se jim mandati ne bodo več kar na krožniku ponujali. Vsak učitelj je zavezan kandidata odločno vprašati, ga je li volja, ako bode izvoljen v poslanca, podpirati težnje učiteljstva. Ako to obljubi, volili ga bomo, ako ne, tedaj naših glasov ne dobi. Ako bi pa kdo dal pred volitvo trdno obljubo, potem bi pa iste ne izpolnil, tedaj povemo mu kar naravnost v lice, da ni mož-beseda in besedolomež.

To so res krepke, odločne besede v spodbujajo vsemu učiteljstvu pri prihodnjih volitvah v dež. zbor štajerski.

Urednik Resel pravi, da so učitelji pravi in poštene delavci. Pa tista stranka, ki pridržuje pošteno plačilo delavcem, pridržuje je tudi odgojiteljem mladine. Njegova stranka je bila in bode vedno na strani učiteljstva ter se bode vedno potegovala za to, da se sedajne tako poniževalne razmere ljudskega učiteljstva odpravijo. Z vso odločnostjo se je ustavljati gospodarstvu, kakoršno je v Galiciji.

Sprejel se je nadalje tudi nasvet, da učitelji tako dolgo, dokler se sedanje razmere ne zboljšajo, vsakemu odsvetujejo vstopiti v učiteljske. Zakaj tudi vabiti ljudi v stan, v katerem je toliko dela in truda, pa tako malo plačila. Kdor ima le količkaj vesti, tisti mora pa vsakemu nadarjenemu mladenču odsvetovati, posvetiti se učiteljskemu stanu. Tudi se učiteljstvo zaveže, da bode odsihdob le tiste časopise podpiralo, ki obljubijo, da bodo njegove težnje povsod in vsikdar, odločno in pogumno zastopali. Časopisom pa, ki bi tega ne hoteli storiti, pa tudi učiteljstvo odreče vsakršno pomoč in podporo.

Brzobjavno so zbor pozdravili dež. poslanec Endres, Probscht in Posch — od slovenskih poslancev nas niti eden ni ne pismeno ne brzo-

javno pozdravil. — Nadalje je došlo premnogo dopisov in brzobjavov iz učiteljskih krogov, v katerih nenavzoči učitelji pravijo, da se popolnoma strinjajo s tem, kar se bode na shodu sklenilo. Take brzobjavke so poslali učitelji v Ormožu, Šoštanju, Braslovčah, Zidanmostu, Kozjem, Ljutomeru, Vojniku, Brežicah, Celjski okolici, Slovengradu in še drugi.

O 3. uri popoldne bilo je zborovanje končano in predsednik se zahvalil vsem navzočim, da so se zbora v tako obilnem številu vdeležili, kakor tudi poročevalcu za velik njegov trud. Da bode pa tudi današnji zbor dovelj uspeha imel, je potrebno, da vsak učitelj na svojem mestu stori svojo dolžnost.

Ako delamo pogumno, odločno in neustrašljivo vsi za enega in eden za vse, potem bomo kaj dosegli, potem naše današnje zborovanje tudi brez uspeha ostalo ne bode. Stori toraj vsak svojo dolžnost!

Nova nemška stranka.

Zjedinjena levica se je že popolnoma preživela. Sedaj ima pač še precej poslancev, a nekdanjega življenja ni več. Tudi sedanje vodje zjedinjene levice se ne morejo niti primerjati nekdanjim. Koliko talentov je ta stranka ob svojem času imela, sedaj pa imajo že prvo besedo pri njej možje, kakor so dr. Russ, dr. Menger itd., za katere bi se ob cvetju nemškega ustavoverstva nikdo zmenil ne bil. Pri prebivalstvu pa tudi liberalne obljube preveč ne vlečejo.

Mnogo je uzrokov, da se je zjedinjena levica tako obrabila. Hotela je ob svojem času biti nekaka državna stranka, a ni vedela, da stranka, ki si stavi tako visoko nalogo, mora se tudi ozirati na skupne državne interese. Levica pa tega ni nikdar storila. Državni interesi so jej bili le stranska stvar, v resnici je pa zagovarjala samo interese nemštva, židovstva in velicega kapitala. Tako je morala zgubiti vse zaupanje večine prebivalstva naše države.

Velika krivda je pa to, da je zjedinjena levica odrivala vse mlajše moči. Stari voditelji hoteli so povsod le sami imeti besedo. Vsled tega so mlajši politiki se oklenili drugih strank. Druge stranke imajo sedaj mnogo krepkih delavskih moči, zjedinjena levica pa nima nobenega naraščaja. Ko so njeni boljši voditelji pomrli ali pa vsled starosti se odtegnili javnemu življenju, levica ni imela koga postaviti na njih mesto in sedaj vodijo stranko ljudje, ki za javno delovanje nimajo zmožnostij in jim sploh nedostaja vseh lastnostij, ki so potrebne narodnim voditeljem. Posebno na Dunaju so liberalci hudo čutili, da si niso vzgojili naraščaja. V zbornici stari možje še vstajajo, posedejo in dremlejo, a treba je tudi delati mej narodom, agitovati, a zato je pa treba mlajših močij. Levica pa tega

ni upoštevala, ker je dolgo let, dokler jo je vlada podpirala lahko zmagovala. Nekaj časa so bili mestni prebivalci v nemške liberalce tako zaljubljeni, da so jih brez vsake agitacije volili. Časi so se spremenili, nastopile so nove žilavejšje stranke.

Velika napaka je, da je levica imela premalo dotike z narodom. Levičarji se navadno za narod niso nič brigali, k večjemu ob volitvah so se približali ljudstvu. Bahali so se sami, da so stranka razumnosti in kapitala. Potem so se povsod ravšali, in niso iskali zaslombe v vseh slojih prebivalstva. Zato je bilo tako lahko to stranko izriniti celo v krajih, ki so veljali za njene utrbe. Iz zgodovine zjedinjene levice se lahko tudi druge stranke marsikaj nauče. Pred vsem morajo vedeti, da je jim treba naraščaja, ljudi, ki znajo ne le sedeti v zbornici, temveč tudi nastopiti pred narodom. Vedeti morajo, da je treba vedno iskati tesne zveze z ljudstvom, ne pa od njega odločevati se kot posebna kasta. Dr. Lueger je na Dunaju tako priljubljen jedino zaradi tega, ker se ni nikdar sramoval stopiti mej narod. Važno vlogo v zgodovini dunajskega protisemitizma igrajo one gostilnice, kamor zahajajo srednji in nižji sloji prebivalstva. V taci krajih so govorili krščanski socialni voditelji k ljudstvu. Liberalni listi so se iz njih norčevali, a vspehi pa kažejo, kdo je imel bolj pravo.

Liberalci so sami prišli do prepričanja, da so jo zavozili in bi radi popravili svoje napake. Mnogo se je govorilo poslednji čas, da se liberalna stranka preustroji po potrebah časa. O tem je že bilo več posvetovanj, a vse so bila brez vspeha. Zastarela stranka, vzgojena v nazorih, ki niso več primerni sedanjemu času, se ne da pomladiti.

Dne 16. maja je bil v Ustju velik shod čeških Nemcev. Pri tej priliki je dr. Russ govoril o omlajenju liberalne stranke, ali o osnovi nove velike nemške stranke. Razvijal je program nove stranke, ki se pa popolnoma vjema s programom zjedinjene levice, samo, da ga je malo z nemško-narodno barvo prevlekel. Povedati se ni upal, da je njegova stranka za žide, zato je pa le pravil, da je za enakost vseh državljanov pred postavo. To je fraza, s katero se navadno liberalci potegujejo za židovstvo.

Če je pa šlo morda za enakost drugih ljudi, pa nikdar niso hoteli liberalci o tem slišati. Slovonom nikakor niso hoteli privoliti istih pravic, nego jih imajo Nemci. Tudi pri volilni reformi ni liberalna stranka nič pokazala, da želi, naj bi bili vsi državljani po zakonih jednakopravni. Dokler bode levica tako, kakor doslej razumevala enakost pred zakonom vseh državljanov, bode težko koga vjela. Pesem, kakoršno je dr. Russ pel o svobodi, kulturnem napredku pa tudi že vsakdo pozna, in nikogar več ne mika.

ker se pripovedujejo o njem reči in dogodljaji zgodovinske vrednosti.

Cerkev mojega rojstnega kraja stoji na prijaznem griču, o katerem smo že v začetku govorili; ob vznožji tega griča širijo se sedaj lepi travniki, in ravno o tem prostoru plete se moja pripovedka. Kjer se razprostirajo ti travniki, bilo je nekdanj silno močvirnato mesto, obrasteno le z grmovjem, z visoko travo in z drugimi močvirnatimi rastlinami, da se ni videl človek iz te goščave, ako je zabredel v njo. Mnogo kač in sploh golaznij nahajalo se je tukaj, in ta kraj bil je pod imenom „Jovs“ (Jous) že nekaj plašljivega in strašnega za vsakega človeka, kateremu je bil kaj bolj znan. Ko je krvoločni „širokohlačnik“ Turek, razsajal po naših krajih, porabljal so kristjanje našega kraja „Jovs“ kot skrivališče-zavetišče; to je bila tako rekoč njihova trdnjava. Kdor je bil tukaj skrit, ni ga bilo zlahka opaziti; sicer pa vojski tako ni bilo mogoče hoditi po tem kraju, ker je bilo tukaj, kakor sem že omenil, veliko močvirje. Tako mi je pripovedovala v mojih mladih letih — stara teta, če sem si prav zapomnil. — Zopet nekateri „stari očaki, preroki in zgodovinarji“ našega kraja, pripovedujejo, da je na tem mestu bilo nekdanj jezero, kar bi bilo pa prej verjetno, nego prvo; kajti o deževnem vre-

menu, zlasti jeseni in spomladi, nastaja še dandanes jezeru — podobna povodenj; toda ta voda odteče tekom dveh tednov po večjih strugah in vodovodih, ki so skopani že v novejšem času, v Sotlo, ki teče mimo, ali boljše, po tej ravnini. — V dobi, dokler ima naša občina svoje „jezero“, veselijo se lovci svoje lovi — divjih rac in drugih povodnih ptic. Vozijo se v čolnih in prežijo na svoj plen; to se godi po dne in v mraku, a na večer najdeš jih pa v gostilni navadno blizu tople peči pri polni mizi jedi in pijače, pogovarjajoče se o srečnem ali — slabem svojem lovu.

Od omenjenega „jezera“ imamo tudi patrona župljanske cerkve, „Mater božjo jezersko“, o kateri se pripoveduje, da jo je voda prinesla, kar je bil povod, da so stavili na griči nad vodo novo — cerkev. Vsakdo cenjenih bralcev se še spominja zagrebškega potresa, ki je bil pa tudi za našo faro dosti velika nesreča: porušil nam je jeden del farne cerkve. Dozidali so jo, a pred letom trpel je o velikonočnem potresu stari del cerkve, kar je bil zopet hud, občutljiv udarec za vse župljane. Posebnih zgodovinskih ostankov naša občina nima. Predno pa začnem govoriti o ljudstvu samem, omeniti mi je še nekaj o domači šoli. Obiskujočih otrok ima precej nad 300 (vpisanih je letos menda

okoli 340), kar je gotovo ogromno število, ako pomislimo, da je šola do zdaj samo eno-razredna (na papirji sicer že dvorazredna!), in da v njej deluje že čez trideset let jedni in isti jedini učitelj. Vsaj jaz ne vem niti za jedno šolo, kjer bi bile take razmere. A vendar pri vsem tem stekel si je ta učitelj-trpin velikanske zasluge, koje vejo ceniti Kapelčanje, ki so bili večinoma vsi njegovi učenci. — Ob njegovi tridesetletnici imenovali so ga tudi svojim častnim občanom, koje prilike se spominja gotovo še dobro brežiška „Čitalnica“, ki je pri tistem domačem slavlju sodelovala. — Mnogo sinov je že odposlala naša občina iz te šole v širni svet, na koje je lahko ponosna! — Spodobilo bi se, da ne zaostanejo druga oblastva, posebno šolska, ter kapelskemu učitelju vsaj pripoznajo, da je res šolnik, ki žrtvuje svoje najljubše, zdravje in tako rekoč življenje za spreh in napredek naše drage mladine in našega ljudstva. To je glas in želja kapelskega občinstva!

Naše ljudstvo peča se kakor rečeno z vinarstvom, sploh z vsemi strokami kmetijstva. — Posezimo v takomenovane „vinske čase“, v „vinsko dobo“, o kateri se še zdaj govori toliko pri nas. To so bila najboljša leta za vsakega

Jedino to je pomenljivo, da je dr. Russ priznal, da državnozbornični klubi in stranke nimajo pravega pomena, ako ne koreninijo v narodu. Levica je pač prepozno prišla do tega prepričanja. Ljudje ne bodo nakrat se nje zopet oklenili, ko se do zdaj zanje ni brigala. Zastonj bode klic dr. Russov do vseh nemških mož, naj ustopijo v njegov tabor, da se tako osnuje velika nemška stranka. Te besede ne bodo našle pravega odmeva. Stranka, ki se je odtujila narodu, se mu ne more zopet prikupiti, ko bi tudi resno hotela. Ne pozna tudi narodnega mišljenja in narodnih potreb. Samo novo pobarvana firma nič ne pomaga, ako pa ni tudi novih vzorov in več novih mož. Novih načel ni dr. Russ nobenih povedal, in tudi ljudij ki bi bili sposobni iti mej narod, levica še nima. Zato pa ne pripisujemo nobene važnosti najnovejšemu njenemu poskusu, da bi se zopet ljudstvu priljubila. Levica je odigrala svojo vlogo. Nove volitve jo bodo pripravile še ob vpliv, katerega sedaj ima. Osoda zjedinjene levice naj bode vsem strankam, mej drugim tudi nam Slovencem v svarilni vzgled, da nikdar naša narodna stranka ne pusti dotike z narodom in vedno skrbi za narodne koristi, ter gleda vedno, da se pomlajuje. Napačno je, če se stari skušeni rodoljubi odri-vajo od javnega delovanja, škodljivo je pa tudi, če se mladim možem zapira pot, in tako ne skrbi za potrebno pomlajenje in za nove vzore, ker sicer vsaka stranka odreveni in propade.

Občni zbor nemškega „Schulvereina“.

V ponedeljek dne 25. maja t. l. je bil v Brnu občni zbor nemškega „Schulvereina“. Na shodu je bilo zastopanih 788 podružnic s 1467 glasovi. Predsedoval je kakor po navadi, društveni predsednik dr. Weitloff. Letošnje zborovanje pa ni bilo posebno veselo. Opazilo se je, da ni bilo k shodu nobenega vladnega zastopnika. Dosedaj je bilo običajno, da je zbor tudi kdo od vlade počastil. Tudi letos so pričakovali, da pride moravski namestnik, a ga ni bilo. To kaže, da sedanja vlada nikakor prav ne odobrava delovanja tega društva.

Druga stvar, katera vodij tega društva gotovo ne veseli, je to, da je češka „Matica Školska“ že prehitela „Schulverein“. „Schulverein“ ima v deželah češke krone še le 28 šol s 67 razredi, docim ima češko podobno društvo že popolno gimnazijo z dvema paralelkama, 42 šol s 111 razredi. V te češke šole hodi 10.047 otrok, v schulvereinove pa le 4814 otrok. Poročilo pravi, da misel o osnovi tacega društva so sprožili Nemci, dobiček pa imajo Slovani.

Druga žalostna prikazen za „Schulverein“ je, da se njegovi dohodki vedno manjšajo. Lanskó leto je društvo imelo 43.327 gld. manje do-

hodkov nego predlanskim. Ljudje namreč vedno bolj spoznavajo, da so „Schulvereinove“ šole nepotrebne in jih zato več ne podpirajo. Za nemške šole že tako dovolj skrbi vlada, „Schulverein“ v svoje šole lovi samo slovanske otroke. Čulo se je na shodu trdilo, da se ne jemlje slovanski otroci v šole tega društva, to je prazno besedičenje. Niti desetina nemških otrok ni v teh šolah.

Posebno žalostna prikazen je pa to, da v društvu ni več jedinstvi. Leto za letom se ponavljajo predlog, da bi se posamičnim podružnicam prepustilo, da bodo mogle samostojno odločevati o vsprejemanju članov. Tisti, ki so ta predlog zagovarjali, so trdili, da se bodo potem podružnice bolje za društvo brigale in bode društvo imelo večje dohodke. Za take premembe pravil so nemški nacionalsci, ki bi radi izrinili žide iz društva. Vodstvo je odločno ugovarjalo temu predlogu, ker bi potem izstopila lepa vrsta članov in to taci, ki društvo zares podpirajo. Predlog se je letos zavrnil s 675 proti 305 glasom. Nemškonarodni govorniki so pa vsi naglašali, da bodo ta predlog tako dolgo ponavljali, da bode vsprejet. Kadar pa to dosežejo, bode pa tudi konec društvu samemu. Židje in še več drugih bode izstopilo. Nemški nacionalsci se pa bolje odlikujejo v govorjenju nego v požrtvovalnosti. Nejedinstvo v društvu se pa ne kaže le pri občnih zbiorih, temveč v vsem društvenem delovanju.

Jedina svetla stran, s katero so se mogli tolažiti na tem shodu, je, da se razmere za nemške šole boljšajo na Slovenskem. Na Štajerskem se trgi izločujejo iz dosedanjih slovenskih občin in snujejo svoje nemške šole, v Ljutomeru so že dobili nemško šolo, v Vitanju in v Ormožu jo pa dobe, da bodeta le šolski poslopji dodelani. Posebno so se razmere zboljšale za nemške šole na Koroškem. Slovenski politični in sodni uradniki so se zamenili z nemškimi, ki pospešujejo nemško šolstvo. Tudi je na Koroškem že sedem nemških duhovnikov, ki nemštvo pospešujejo. Število nemških učiteljev se je že na 30 povečalo in se je že nemški Tirolec imenoval za nadzornika za nemške šole.

Sicer pa še tudi tukaj ni veselje popolno. Le pomislite, nekateri štajerski in koroški Nemci so nakrat prišli do prepričanja, da bi ne bilo napačno, ko bi se učili slovenščine. Poročevalec dr. Kraus na „Schulvereinovem“ shodu tega razumeti ni mogel. Iz povedanega je vidno, da je to nemško šolsko društvo že prekoračilo vrhunec svoje slave.

Osnovale se je bilo, da se pospešuje ponemčevanje slovanskih otrok, a namen se pa ni povse posrečil. Društvo je baš Slované vzbudilo k odločnejšemu delovanju. Čehi so osnovali svojo „Matico Školsko“ in Slovenci pa „Družbo sv. Cirila in Metoda“. Ti društvi ste že dosedaj več koristili slovanskemu šolstvu, nego je „Schul-

verein“ škodoval. Nemci se čudijo slovanski požrtvovalnosti. To je pa naravno. Slovani smo vedno bili navajeni na lastno pomoč, zato je pa pri nas požrtvovalnost v večji meri doma, kakor pri Nemcih, za katere je dosedaj vedno skrbela vlada.

„Schulverein“ hira, to se ne da več tajiti, to pa nikakor ne sme v nas Slovencih vzbuditi brezbrčnosti. Še vedno imamo dosti nasprotnikov, ko bi tudi to društvo prenehalo. Nič še ne kaže, da bi se v Avstriji razmere toliko premenele, da bi ne bila več potrebna „Družba sv. Cirila in Metoda“, katero moramo vsi Slovenci brez razlike iz političnega prepričanja podpirati, da ne začne tako hirati, kakor hira „Schulverein“.

En privesek k uvodnemu članku „Domovine“ št. 19. 1896.

Vse merodajne ruske novine prijavile so koj v začetku maja odločen ugovor proti madjarskega milenija kot prazdnosti, kojemu bi mogli sočuvstvovati tudi Slovani, vse ravno ogrski li, ili pa ga predali oholega magyarorsaga —

„S Črne gore do Urala,
Od Balkana do Triglava . . .“

Pa pšenice ni brez pleva, in mej ruskimi novinami se je za poslednji čas izcimilo nekaj glote, ktera je nekaj po skudosti svoje tvorine, nekaj pa po nevednosti zagnala vik i krik „telečjih vostorgov“ na temo „madjarske mogočnosti“, v nadeji na prostost svojih čitateljev i na rek evangeljski: „Da odpusti jim Bog; kajti ne vedo, kaj delajo . . .“

Skoro bi se ne bilo pametnemu človeku brigati za take bedarije. Najveljavnejši ruski list, petrograjsko „Novoje Vreme“, pa je ravno isti dan, ko mi je došla 20. št. „Domovine“, 8. maja r. sl. priobčilo kratek, pa jako oster članek po naslovu omenjene rusko-slovanske glote (o ruskih ili resničnej poljskih židih ne govorimo), kateri kaj lepo gre k Vašemu prekrasnemu članku „Tisočletnica Madjarske“. „Novovremenska“ opominja je ozaglavljena „Madjarizacija Rusov na Ogrskem“, je podpisan J. S. v. i glasi od besede do besede tako-le: „Sovražni slovanstvu: Rusiji značaj prazdnosti, vršečih se v okolici ogrski povodu dozdevnega tisočletja obstanka madjarskega kraljestva, dokazan je v slovaških novinah, posebno v slovaških, čeških i gališko-ruskih, do očividnosti. Le nektera naša izdanja nahajajo možnim široko-ustno likovati madjaro-židovskim nakanam, k velikemu začudenju i grenkosti ogrskih Slovanov. Pri nas sploh premalo poznajo razmere mej narodnostmi na Ogrskem. Jedva li mnogo nas zna, da na severu-izhodu Ogrske, na Karpatah i jih sklonili, živi do 500.000 Rusov, kateri ginejo od madjarske nestrpnosti i prevzetnosti. I vidite, v spomin tisočletja „Magyarorsaga“ je vlada razpovedila se osrečiti ogrske Ruse

Kapelčana. Hudo kazni, hudo zlo, ki so ga imenovali pri nas „šiba božja“, bila je torej trtna uš, ki je pokončala po naših krajih vse vino-grade. Zdaj so še le jeli spoznavati, kako nepremišljeno so ravnali prej, ko je še bila vsaka posoda v hiši polna vina, za katerega se je dobil marsikateri „groš“. — Takrat ti je bila gostija za gostijo zdaj pri tem, zdaj pri onem sosedu: koline, „furnga“ (ako prodano vino vozijo), sedmine, svatbe, krsti itd. itd. Znamenito je posebno to, kako so se hodili vsako leto redno topliciti v Krapino, kjer so si dajali „staviti rogo-ve“, kajti razburjena kri jim je preveč rogovilila po glavi. Sosedje so se zopet dobro spozna-razumeli! — Teden dnij pred odhodom v toplice so „dobre ženke“ imele največ opravkov: te naše sosedje so pekle in pekle, da jim je kapalo z vsakega lasu. To ti je bilo pečenih hlebov, kolačev, pišk, kokošij, kapunov, puranov, rac in gosij — pa vse za toplice „težkim bolnikom“, da — celo marsikaterega prešiča omislili so si za — Krapino. Možje zopet so skrbeli za potreben denar in dobro pijačo, ki so je istotako jemali s seboj, tako, da so dajali krapinskim krčmarjem in mesarjem le malo skupiti; še celo sol so skrbne gospodinje navadno imele z doma, češ, mi smo prišli v toplice samo po — zdravje. Če jim je živeža posebno pa pijače kdaj zmanj-

kalo, poslali so po več domu. — Navadno blede ko smrt vračevali so se iz toplice, a počutili so se vsikdar „zdrave“ (!) in posebno „lahke“, ker so jim izpustili precej tiste hude krvi, ki je prej rogovilila po njih in jih tako vznemirjala.

Zato je pa bila prišla tista „pravična šiba“ nad vas, da vas je malo splačala in spokorila prevzetne Kapelčane. Zdaj so pri nas že novi vinogradi, a nobeden ti ne bo prav rad povedal, kako se je svoje dni toplicil, kajti ta neumna šega in navada je, bodi Bogu hvala, izginila v naših ljudeh, in vsakega je skoraj sram povedati, kako nespametni so bili včasih v „vinski dobi“. — Kar je sloviti Kneipp zasluž med našim ljudstvom, prišla je k nam z — vodo kot z zdravilno močjo tudi treznost. Vendar pa se spodtikam nad tem, da je večina ljudij v našem kraju posebno ubožnejših, ki živijo le bolj zato, da jedo, dasi se jim godi v tem oziru primeroma veliko boljše, nego ljudem po krajih, kjer so n. pr. različni rudokopi, velike tovarne itd.; tukaj se še le vidi beda ubogega delavca-sužnja, — a pri nas treba je samo zdravih, pridnih, čilih rok! —

Društva ni pri nas sploh nobenega, da si bi bilo zelo potrebno. To je toraj pomankljaj, ki se lahko odpravi. Sicer je sprožil neki domač mož zdravo misel, da bi ustanovili vsaj požarno

brambo; pa neki drug „domačin — ne-Nemec“ se je baje temu protivil s svojo stranko, ker so oni zahtevali slovensko komando. — Pa to se utegne vse poravnati. — Tudi premalo berejo naši ljudje. Pohvalno se pa moram izreči o Zlogoncih, ki so o priliki otvoritve neke poštene nove krčme krstili že prej vsajeno lipo na križpotji sredi vasi ter ji nadeli ime „Zloga“, kamor zahajajo o večerih v razne gospodarstvene pogovore, kar je vsekako vredno posnemanja. Tukaj so vaši shodi na pravem mestu ne v kaki krčmi, kjer se sicer veliko obljubuje pri polnih kozarcih, a stori se le malo ali pa nič! Prizadevajte si, da boste imeli sčasoma važnejše tako zbirališče za vse občane, znabiti bralno društvo, kjer vam bode prilika dana, čitati poleg „Domovine“ še druge naše poučne in zabavne časnike in spise, ki vam bodejo v razvedrilo, v zabavo potežkem delu, ki vas bodejo v marsičem poučili, vas razbistrili in vaš duh nekako oborožili s potrebnimi znanostmi za življenje. —

Ko se zopet vidimo, upam, da mi boste že lahko pokazali novo bralno sobo mladega društva. Torej na delo za napredek! V to pomoz Bog! Da ste mi zdravi! Vaš — in Sotelski.

iskorenjenjem celo od vekov večnih ruskih naimenovanj jihnih vesij in selenij. Tako je v samem Maomaroškem komitatu veleno prekrstiti v madjarska naslednja čisto ruska naimenovanja krajev: Ruskovo v Kárpát-oroski, Rus Poljano v Havasmező, Ruskoivo v Sebespa Sak, Rosuško v Heydyköz, Kosovo-Poljano v Kaszómező, Pjatoivo v Hyagfalda, Nersenico v Királyvölgye, Kutnico v Réfala, Zadnjeje v Zírfalu, Podobovce v Dombalja, Pilinec v Fülöpfalva, Majdanko v Hamvas, Rečko v Kispatak itd. itd.

Mi znamo vse te ruske vesi, nekatere nahajamo v prestatih spominkih kak od vekov večnih čisto ruske. Enako spremenili so Madjari še poprej veliko število družih ruskih i slovaških zemljepisnih naimenovanj v madjarske i kak taka značijo se na vseh evropskih zemljividih, a posnemovalno hodijo tudi pri nas za madjarska. Srce toguje i obliavae krvjo i Rusom i drugim Slovanom Ogrske od tacega „kulturnega“ nadroganja nad njimi meneče se višej fino-madjarske rase, mi pa najivno roko pleščemo madjarskim kulturonomcem i prisotstvamo pri apoteoz i nasilja Madjarov nad našimi krvnimi brati. To je pač sramotno i bolno ... F. Solčavski.

P. S. V imenu občega slovanskega soglasija prosim vse slovenske liste, strinjajoče se s to izjavo, mutatis mutandis, ponatisniti moje poročilo tudi v svojih predalih. Idem.

Celjske novice.

(Procesije sv. Rešnjega Telesa) vršile so se včeraj ob najlepšem vremenu. Farno procesijo vodil je mil. gospod opat sam z veliko asistencijo. Pri tej procesiji udeležili so se tudi uradi in korporacije, gimnazija in ljudske ter meščanske šole, nebrojna množica ljudstva itd., itd. Sprevod spremljala je tudi stotnija 87 pešpolka, katera je pri vsakem blagoslovu strelila jeden strel v poveličanje obreda. Vojaštvo bilo je s častniki nastavljeno na „Cesarja Jožefa trgu“, kodar je prešlo blagoslov.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) ima v nedeljo dne 7. junija t. l. ob 10. uri dopoldne v celjski okoliški šoli svoj mesečni zbor. Dnevni red: 1. Petje. 2. Zapisnik. 3. Društvene zadeve. 4. Nekaj malega iz šolske prakse; gov. g. A. Petriček. 5. Socijalno pedagogiko razlaga g. Jos. Brinar. 6. Iz naše vprašalne skrinjice. 7. Nasveti. Gosti dobro došli!

(Dražba bikov.) Vsled naznanila c. kr. kmetijske družbe za Štajersko, bode dne 10. junija t. l. dopoldne ob polu 11. uri dražba plemenskih bikov v gostilni „pri mestu Gradec“ v Celji. Celjski okrajni odbor oglašil se je za osem bikov muredolskega plemena, ktere bode potem izročil zanesljivim živinorejcem v celjskem okraju v plemenjenje.

(Okr. bolnišna blagajna celjska.) Da so razmere pri okr. bolnišni blagajni celjski čudne, o tem smo svoječasno veliko govorili. Molčali pa smo sedaj dolgo, ker smo mislili, da se te razmere morajo premeniti same ob sebi. Pa, kakor so nemški Celjani posebneži v vsem, tako so tudi pri tej blagajni in nje osobju. Čas jih bode podučil. Nam pa je dolžnost, da se potegnemo za vse, ki so prisiljeni plačevati in se ne ravna ž njimi tako, kakor bi se moralo in kakor ima pravico zahtevati vsak član društva od teh po društvu plačanih pisarjih. Drzno je, da se upa tak pisar norčevati se z obolenim članom, kakor se je to zgodilo Florijanu Zahojniku, katerega je šaljivo pisar vprašal, koliko časa misli biti bolan? — To gre pač čez vse mere. Članina je tako visoka, da ni v nobeni primeri z bolnišnico in če človek pride v nesrečo, da jo potrebuje, potem pa naj od teh pisarjev posluša zasramovanje in norčevanje. Kje ste merodajne oblasti?

(Pevska slavnost), ktero je nameravalo prirediti „Celjsko pevsko društvo“ minolo nedeljo, morala se je preložiti zaradi neugodnega vremena. Vršila pa se bode ta slavnost v nedeljo dne 14. junija t. l. na vrtu hotela „pri kroni“ s sledečim vspeodom: 1. A. Nedved: Avstrija moja, moški zbor. 2. F. S. Vilhar: Ne vdajmo se, moški zbor. 3. Tamburanje: Izjava iz prijaznosti tamburaški zbor „Celjskega Sokola“. 4. F. S. Vilhar: Naša zvezda, moški zbor. 5. I. slovenski cirkus:

Nastop telovadcev „Celjskega Sokola“ v akrobatskih kostumih na drogu. 6. Tamburanje. 7. A. Foerster: Sokolska, moški zbor. 8. H. Volarič: Novinci, moški zbor. 9. Tamburanje. 10. Novost! Razne opice iz Kameruna. 11. F. S. Vilhar: Domovini, mešan zbor. 12. K. Bervar: Usmev, mešan zbor. 13. Prosta zabava, pri kateri svira popolni zbor šmarske godbe pod vodstvom kapelnika g. St. Kovača. K tej slavnosti vabimo vse p. n. domače in zunanje rodoljube in prijatelje slovenske pesni in glasbe ter pričakujemo obilne udeležbe. Začetek slavnosti bo ob 6. uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 krono, za rodbine 3 krone. Ob neugodnem vremenu vrši se slavnost na veliki verandi. Posebna vabila razpošljejo se v kratkem. (Opomba.) Generalna vaja za pevske točke bode v soboto 13. rožnika t. l. ob 8. uri zvečer v celjski čitalnici, h kateri uljudno vabi odbor vse domače in zunanje pevce, kateri bodo sodelovali pri slavnosti.

(Zabavni večer) „Jourfix“ za mesec juni, se vsled nekaterih ovir ne more vršiti, v soboto dne 6. junija, temveč se preloži na poznejši čas, kateri se bode o pravem času objavil.

(Poročil se je) v torek dne 3. t. m. g. dr. Janko Jamšek, odv. koncipijent v Celji, z gospodično Klotildo Müllner, hčerko profesorja in kustosa ljubljanskega muzeja.

(Skrajna nemčurska nestrpnost). Zloglasna graška „Tagespošta“, znana po imenu „graška tetka“ je zopet zbrala v svojih čeljustih pogubnega strupa, ki ga je v svoji zadnji številki izbruhnila proti nam, toliko sovražnim celjskim Slovincem. Ta strup je namenjen vzornemu zavodu, slovenski dekliški učilnici in njenim voditeljicam čast. šolskim sestram. Dotični dopisun, ki je seveda vzrastel med celjskimi nemškimi kulturonomci, se je izpodteknil nad izletom naše dekliške učilnice. To vemo, da so napravili vsi razredi te učilnice dne 1. junija t. l. skupen izlet v Petrovče in potem v Medlog; nedolžni otroci in otročički, katerih je bilo dosti nad 400 so se seveda v prosti naravi prav po otroško razveseljevali in zvečer so se vračali na več vozovih. Ako se zbere tolika množica veselih, nedolžnih otrok, ki se še bolj raduje, da se vozi na pristnih lojterskih vozovih, da se vozi skupno s svojimi učiteljicami: kdo se bode čudil, da ne gre čisto brez vriskanja? In res so pripale ljubke šolske deklice in manjši otroci so vmes vriskali in tako kazal svoje veselje. Ko so prišli v mesto, čakali so jih roditelji in znanci in če so deklice te burno pozdravile, kdo je tisti nestrpnež, ki bode kratil otročičem nedolžno veselje? Graški dopisun seveda vidi v tem pristnem otroškem pojavu demonstracijo! Bog mu odpusti greh nad toliko zlobnostjo! Dopisun pravi, da je ta prihod šolskih deklic napravil v prebivalstvu ostuden vtis (!) (widerwärtigen Eindruck) in da je mestna policija morala miriti. To je pač najgrša laž, zakaj vsi, ki so bili prisotni o prihodu deklic, so živahno pozdravili njih radost in vsak se je nasmehnil ljubi nedolžnosti. Zato nas veže, da na laž odgovorimo z resnico! Kdor v otroškem vrisku in veselju vidi demonstracijo, kakor ta dopisun, je obžalovanja vreden! In naš „živio“, ta ga bode; pri tem pa pozabi, da vsak Slovenec, kadar je vesel, zapoje znano: Kol'kor kapljic, tol'ko let ... ki se končava s preklicanim „živio“! Toda ne, ne bode ga beseda, ki je bolj nedolžna, kakor katerakoli druga, bode ga sploh naša slovenska govorica, bode ga množica naših deklet, ki bodo večinoma matere slovenskim sinom in hčeram, bode ga naše veselje, bode in silno ga bode zavod, ki je vzoren skoz in skoz: naša dekliška učilnica! V tem tiči prav za prav ona demonstracija! In to učilnico bi radi naši nasprotniki izpodkopali in celjski dopisun je zaklical proti otroškemu veselju takoj šolsko oblast na pomoč, češ, s tem bode zasohl jedno vrlim našim šolskim sestram. Toda ne boj se, dragi dopisun! Za svoje poročilo dobiš gotovo plačane tiste male novičke dopisnikarske; šolskim sestram in naši učilnici pa ne boš škodoval; samo opozoril si nas še bolj, kake nestrpne sovražnike imamo v mestu Celju, katerih se moramo varovati. Šolska oblast je vedno spoštovala našo dekliško šolo in njene voditeljice, laskavo je priznala, da je to vzorna učilnica! Takega vavoda nimate celjski nemškutarčki in ga ne hodete

imeli; zato pa ste nam skrajno zavidni. Toda dal Bog, da ohranimo svojo učilnico še dolgo let proti takim sredstvom, kakor se sedaj hočejo uporabiti proti njej, nas bode vsaj varovala pravica! — Dopisun celjske „vahtarice“ pa ne zasluži drugega v odgovor na njegove laži, kakor leskovko, ki je za poredne otroke.

(Priprli so) Rudolfa in Antona Srebre iz Žalca, ker sta na sumu, da sta pokradla pri posojilnici v Trbovljah. Preiskava bode pokazala koliko sta kriva.

(Strela je udarila) dne 30. maja v hišo Blaža Bremca na Ostrožnem pri Celji. K sreči ni napravila posebne škode.

(Porotne obravnave v Celji). Dne 26. maja obravnavalo se je pod predsedništvom pl. Ulleppitscha proti J. Rihtarju radi uboja. J. Rihtar, znani pretepač šel je dne 10. aprila t. l. od nabora iz Šmarja domu na Kalobje. V Slivnici jel se je prepirati s fanti, kateri so ga precej dobro naklestili. Vendar boja želen oboroži se s gorjačo in napade vsakogar, ki ga sreča. Tako je napal tudi Martina Jäger, kateri je šel mirno s svojo ženo domu. Udari ga z gorjačo večkrat po glavi, tako, da je po sodbi izvedencev Martin Jäger vsled pretresenja možgan umrl. Zatožbo je zastopal državni pravnik dr. Galle. Porotniki so stavljena jim vprašanja potrdili in J. Rihtar je bil obsojen na 6 let težke ječe. — Dne 27. maja t. l. zatožena je bila Marija Vodeb radi detomora. Predsedoval je pl. Ulleppitsch, zatožbo zastopal dr. Galle, zagovarjal pa dr. L. Filipič. Zatoženka, katera je porodila že tri otroke, katerih prvi živi, je obostala, da je novorojeno dete zadušila, vsled skrbi, kako je živeti. Porotniki potrdijo vprašanje detomora in sodišče obsodi zatoženko na 3 in pol leta težke ječe. — Dne 28. maja t. l. zagovarjati se je moral 18letni Franc Cajner iz Pustegapolja radi uboja. Franc Cajner udaril je s kolcem dne 12. aprila t. l. Antona Ropotar, od katerega je zahteval denarja in ga mu ta ni hotel dati, po glavi in ga pobil. Kasneje, ko je A. Ropotar že ležal na tleh, tolkel je še dalje po njem. Drugi dan našli so A. Ropotarja, mrtvega. Zatoženi svoje djanje obstoji, porotniki ga spoznajo krivim in sodišče ga obsodi na 3 leta težke ječe. (Dalje prihodnjič.)

Spodnje-štajerske novice.

(Slovensko politično društvo za Štajersko) imelo je dne 1. t. m. odborovo sejo v Mariboru. Razgovarjalo se je o splošnem političnem stanju in o letos zborujočih shodih.

(Imenovanja.) C. kr. okr. sodnik v Gornemgradu dr. Viktor Wagner imenovan je svetniškim tajnikom pri okrožnem sodišču v Celji, na njegovo mesto pa pride c. kr. sodnik dr. Josef Fradl iz Črnomlja.

(Vabilo) k XIX. občnemu zboru društva „Kmetovalec“, katero se vrši v nedeljo dne 14. junija t. l. ob polu 4. uri popoldne v prostorih g. I. Kopriva v Gotovljah. Vspored: 1.) Pozdrav. 2.) Govor o zelenem požlahtnenji trt; govori potovalni učitelj gosp. Belle. 3.) Govor o sajenji drevja; govori gosp. Fr. Praprotnik. 4.) Društveno poročilo. 5.) Pobiranje letnine in vpisovanje novih udov. 6.) Volitev novega odbora. 7.) Nasveti. V razvedrilo petje in deklamacije. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Iz Savinjske doline.) Letošnji predpust je bilo več gostij, kjer so bili, kakor po navadi tudi godci. Ljudje pa ne vedoč za neko naredbo štaj. dež. odbora, po katerej mora vsaki gospodar, v kterege hiši se pleše, imeti za to „licenco“, pustili so na ženinih in nevestinih domih po prosti volji plesati, kar jim pa sedaj silno drago hodi. Kaznovani so namreč taki gospodarji s prav občutnimi denarnimi kaznimi. Nekteri imajo plačati po 3, drugi po 8, 14, 18 da celo 36 gld., kakor taki spokorjenci pripovedujejo. Pač škoda, da župani dotičnega ukaza niso o pravem času ljudstvu dovolj razjasnili.

(Na Rečici) se sejm ni kaj prida obnesel. Ondotni ljudje premalo skrbje, da bi bili sejmni bolj obiskani, kar plaši tudi tujce, da ne prihajajo kupovat.

(Bralno društvo na Ljubnem), katerega pravila je c. k. namestništvo v Gradcu že po-

trdilo, imelo bo prihodnjo nedeljo, t. j. 7. junija t. l. ob štirih popoldne v krčmi Jožefa Benda na Ljubnem, svoj prvi občni zbor, pri kojem se bodo sprejemali društveniki in vršila volitev društvenega odbora.

(Iz Polčan.) Velika nesreča pripetila se je dne 2 t. m. pri nas. Sprevodnik J. Leskovar prišel je tako nesrečno pod tovorni vlak št. 130, da je padši na relse bil zagrabljen od stroja in popolnoma pomečkan in raztrgan. Truplo nesrečnega, ki je bilo pretrgano na tri kose, odnesli so na tarno pokopališče, koder bode blagoslovljeno in pokopano.

(Pri sv. Barbari pod Mariborom) je na binkoštno soboto dopoldne parkrat gromelo ter v drugem gromu vžgalo neko hišico združeno s hlevom. V hlev je vdaril dotični sopuh žvepljeni ter omamil na času brejo kravo, katero so izvlekli in zaklali. Pozneje došli so pa govorili o poskušnjah za oživetiti take živali ter razlagali ljudem tako ravnanje. Bržčas bi na tem mestu bil najprimernejši taki poskus. Škoda je 200 gld., katere trpi vboga vdova s hčerko, ker ni bilo zavarovano. Tu okoli zelo pogrešamo zavarovalnico „Slavijo“. — Hroščovo nadležno leto imamo. Prav umestno bi bilo, ako bi kaj zdatnega ukrenili občinski uradi tem škodljivcem. — Na binkoštni terek zjutraj je bil pa ogenj v Zimici te župnije, katerega je zanetil nek fantalin zgolj hudobnega sovraštva. Sedaj zato prevroče kri pod ključem hladi in poleg kašo piha.

(Vabilo) k veselici, katero priredi „Slovensko bralno in pevsko društvo v Mariboru“, v gostilni in na vrtu g. J. Baumana „pri Slovincu“ na Tecni, v nedeljo dne 7. junija t. l. Vspored: 1. a) Pomlad in jesen, moški zbor, b) Razstaneč, H. Volarič. 2. Detetu, mešani zbor, P. H. Sattner. 3. Deklamacija. 4. Za dom, moški zbor, P. H. Sattner. 5. Narodna, mešani zbor, B. Ipavc. 6. Oj Hrvati, moški zbor. 7. Nazaj v planinski raj, mešani zbor, P. H. Sattner. 8. Mornar, moški zbor, A. Leban. 9. Eno devo le bom ljubil, moški zbor, H. Volarič. 10. Opomin k petju, mešani zbor, P. H. Sattner. 11. Ti osrečiti jo hoti, moški zbor, H. Volarič. 12. Brodar, moški četverspev, A. Leban. 13. Šaljiva loterija, — prosta zabava, — ples. Mej posameznimi točkami in pri prostej zabavi igra oddelek obče priljubljene godbe. — Vstopnina: Za ude 10 kr., za neude 15 kr. oseba. Zbirališče v društvenem salonu gosp. Nekrepa. Skupni odhod točno ob 3. uri popoldne. Opomba: Ako bi na omenjeni dan bilo vreme neugodno, preloži se izlet na prihodnjo nedeljo 14. junija. Odbor.

Druge slovenske novice.

(Vabilo) na XXXI. občni zbor „Slovenske Matice“, v sredo dne 24. junija ob 5. uri popoldne v mestni dvorani. Vrsta razprav: 1.) Predsednikov govor. 2.) Letno poročilo tajnikovo o odborovem delovanju v dobi od 1. oktobra 1895. do 31. maja 1896. leta. 3.) Sklep računa o društvenem novčnem gospodarstvu za 1895. leto. 4.) Volitev treh računskih presojevalcev. (§ 9a) dr. pravil. 5.) Proračun za l. 1896. 6.) Dopolnilna volitev društvenih odbornikov. Po § 12. društvenih pravil imajo letos izstopiti iz odbora gg.: Bartel Anton, dr. Janežič Ivan, dr. Jarc Anton, Majciger Ivan, Pleteršnik Maks, dr. Sket Jakob, Šuklje Franc, Vilhar Ivan, Zupančič Vilibald in dr. Zupanec Jernej. Razven teh bo voliti namestnika odbornika za določeno dve let po pokojnem dr. Ivanu Šustu. V odboru pa še ostanejo gg. dr. Detela Franc, dr. Dolenec Hinko, Grasselli Peter, dr. Gregorčič Anton, Gregorčič Simon, Hubad Franc, Kersnik Janko, Koblar Anton, Kržič Anton, dr. Lampe Franc, dr. Lesar Josip, Levec Franc, Navratil Ivan, dr. Požar Lovro, Rutar Simon, Senekovič Andrej, dr. Sernec Josip, dr. Starč Josip, Stegnar Feliks, Sušnik Ivan, Svetec Luka, Šubic Ivan, Šuman Josip, Tavčar Alojzij, dr. Tavčar Ivan, Vavru Ivan, Wiesthaler Franc, Zupančič Anton in Zumer Andrej. Vsaj 20 odbornikov mora po § 12. dr. pravil navadno bivati v Ljubljani. Izstopivši smejo biti zopet voljeni. Pri volitvi treh računskih presojevalcev in pri volitvi odbornikov se všteva tudi zakonito podpisani volilni listki

nenavzočnih društvnikov. 7.) Posamezni predlogi in nasveti.

(Potrjenje ljubljanskega župana.) Cesar je potrdil g. Ivana Hribarja kot župana ljubljanskega. Novi župan torej v kratkem prevzame vodstvo ljubljanske občine. Upati je, da bo pod njegovim županstvom mesto lepo napredovalo.

(Izpred ljubljanskega porotnega sodišča.) Dne 26. maja je bil obsojen v sedemletno ječo France Lenarčič iz Podgorice, ko je v hišo posestnika Poljanca vrgel težek kamen, razbil okno in ubil gospodarja, na katerega je bil jezen, ker ga na Miklavžev večer ni pustil v hišo kot parkeljna. — Ravno ta dan je bil obsojen Peter Horvat, mizarški pomočnik iz Gorenje Dobrave v šestletno ječo, ker je zaklal fanta Žbontarja. — Dne 27. maja je bil obsojen v petletno ječo Janez Bergant, posestnika sin iz Most pri Kamniku, ker je zaklal fanta Lužarja. — Dne 28. maja je bil obsojen metljarski pomočnik Alojzij Berti v tri in polletno ječo, ker je z nožem iz ljubosumnosti devetnajstletni Alojziji Žagar prizadejal šestnajst ran. — Marija Eržen je pa bila ta dan obsojena zaradi goljufije v šestmesečno ječo. Utajila je bila najdeno hranilnično knjižico za 1000 gld. in 340 gld. gotovine. — Dne 29. maja je bilo na zatožni klopi pet fantov iz Male Kostrelnice, ki so dne 2. decembra napali več fantov s streljanjem in Janeza Pregla pa tako poškodovali, da je zgubil vid na enem očesu, dva druga fanta pa lahko poškodovali. Anton Zupančič je bil obsojen v dveletno ječo, Alojzij Zupančič in Alojzij Zamen v jednotedenski zapor in dva sta bila oproščena. — Dne 30. maja je bilo zaradi uboja in težke poškodbe zatoženih šest fantov iz Rovt, ker so dne 24. aprila ubili fanta Franca Podobnika in težko poškodovali Jožefa Pivka, oba iz Medvedovega Brda. Janez Kogovšek je bil obsojen v štiriletno ječo, France Skvarča pa v trimesečno ječo, drugi so pa bili oproščeni. — Dne 1. junija je bil obsojen v triletno ječo mesarski pomočnik France Breclenik iz Šiške, ker je v Berjakovi gostilni v Dramljah s kozarcem udaril Franca Vilfana, tako, da je na desnem očesu oslepil.

(Zastrupila se je) dne 28. maja v Toplicah pri Zagorju dvaindvajsetletna delavka Josipina Lipovec zaradi ljubosumnosti.

(Od lovskih tatov umorjen.) Našli so blizu Kostanjevice ustreljenega Franca Križmana, lovca gospoda Alojzija Gača iz Kostanjevice. Sodi se, da so ga ustrelili lovski tatovi. Dve sumljivi osebi so že zaprli.

(Stekel pes) je v Čatežu na Dolenjskem napadel kmeta Matija Ivanička in njegovega petletnega sinka. Otroka je nekaj poškodoval na glavi, kmeta pa ni, ker ga je poprej z matiko pobil.

(Iz Trebnjega na Dolenjskem.) Dne 27. maja je peljal Jože Mlakar iz Staregatrge pri Trebnjem v mlin, po cesti, katera pelja čez železnico. Voznik ni slišal prihajajočega vlaka, prišel tako pod vlak, kateri mu je povozil in zmečkal konja. Malo več paznosti od strani ljudstva in malo več varnosti od strani železnice bi pač bilo želeli.

(Razdelitev vipavske občine.) Z zakonom dne 16. marca t. l. razdelila se je občina Vipava na Kranjskem v samostojni občini Vipava in Vrhpolje. Predno sta se pa volila nova odbora, se je pa sešel še stari odbor in zvolil dosedanjega župana Hrovatina, ki že županuje devet let, za častnaga občana skupne občine.

(Odganjanje domačih delavcev.) Za ravnatelja predilnice v Ajdovščini je prišel neki Nemec. Ta odriva domače delavce in za vsa bolje plačana dela rabi češke Nemce, katere je nalašč naročil. Domači delavci, ki so v tovarni delali po 30 let, sedaj iz tovarne izstopajo.

(Spomenik Josipu Lendovškemu) mislijo postaviti koroški rodoljubi na pokopališču v Dvoru. Dotične prispevke je pošiljati uredništvu „Mira“ v Celovcu. Spomenik se bode baje slovesno odkril ob obletnici Lendovškove smrti v septembru. Pokojni Josip Lendovšek si je pridobil veliko zaslug za probujo koroških Slovencev.

(Za podžupana v Celovcu) je voljen dr. Metnic. Kakor župan dr. Neuner, je tudi podžupnik dr. Metnic po izvolitvi zagotavljal, da bode varoval nemški značaj Celovca. Kako da je

nemški narodni značaj nakrat po nemških mestih tako v nevarnosti. Na Dunaju in Celovcu novi vodje občinske uprave zagotavljajo, da hočejo varovati nemštvo z gorečim mečem, in silo svojega uma. Bog pomagaj!

(Prevarani izseljenci.) Te dni se je preko Trsta povrnilo več galiških izseljencev v svojo domovino. Nadejali so se, da najdejo v Braziliji srečo, a so se varali in so se v največji bedi povrnil.

(Slovenščina pri sodišču v Gorici.) Goriško državno pravdnštvo je dosedaj slovenske zatožence pri sodiščih le italijanski tožilo. Sedaj se pa kaže, da se vsled mnogih pritožb razmere nekoliko premene. Nakateri slovenski zatoženci dobili so slovenske zatožnice in upati je, da se bode proti njim tudi slovenski obravnavalo.

(Slovenska šola v Gorici.) Goriško mesto še ni ničesa storilo, da bi za slovensko šolo se dobili v mestu primerni prostori. Učna oblastva so odločila, da podturnska vojašnica ni pripravno poslopje za ljudsko šolo. Učno ministerstvo je celo od goriškega magistrata zahtevalo, da poroča v štirih tednih, kaj je ukrenil, da dobi slovenska šola primernih prostorov. Goriški magistrat pa še ni ničesa storil, a govori se, da se hočejo zopet pritožiti na upravno sodišče, da le stvar še nekaj časa zavlečejo. Italijanski mestni zastop je pa zaradi tega tako predzren, ker mu dajo potuho visoki gospodje v Trstu.

(Koliko je vredno življenje lahonskega zdravnika?) Nedavno se je v Gorici splasil konj nekemu lahonskemu zdravniku in gotovo bi se bil voz prevrnil in zdravnik mrtev obležal, da nista dva postreščka z lastno smrtno nevarnostjo ustavila konja. Zdravnik je za to dal jima jedno krono in tako priznal, da je življenje lahonskega zdravnika samo jedno krono vredno.

(Bolezen na očeh.) V Komnu na Goriškem se širi mej otroki znana egiptska bolezen na očeh. Zbolelo je že blizu 100 otrok.

(Volitev za deželni zbor v Istri.) Pri dopolnilni volitvi za deželni zbor isterski dne 30. maja izvoljeni so zopet za vološki okraj Slavoj Jenko in Mate Mandić in za lošinjski okraj Simon Kozulič. Velika večina pri novih volitvah je jasno pokazala, da Italijani niso imeli pravega povoda volitve teh poslancev razveljaviti, temveč so bili to storili le iz hudobije.

(Slovenci v Reki.) „Hrvatski Domovini“ piše z Reke, da se Slovenci ondu v največjem številu poitalijančujejo. Slovenci služijo največ kočijaži, stražarji, čuvaji, obrtni pomočniki itd. in se v kratkem lahko navadijo italijanščine, da že mož in žena mej seboj več slovenski ne govorita. Otroci pa že zaničujejo jezik in narodnost svojih roditeljev. — Žalostno a resnično, žal, da ni dosti bolje v Gorici in Trstu.

(Devinski Italijani) bi radi dobili italijansko šolo in italijanskega duhovnika. Tako pišejo po listih, trdeč, da Devinci ne razumejo ljubljanske govorice. V resnici seveda v Devinu italijanske šole in italijanskega duhovnika treba ni, ker ondu ni človeka, ki bi slovenski ne znal. Ko bi Italijani do italijanske šole imeli kako pravico, gotovo bi si jo že bili priborili. Vsaj vemo, kako rado se Italijanom v vsaki želji ustreže.

(Narodna enakopravnost pri odvetniških zbornicah.) Odvetniška zbornica v Spletu je bila sklenila, da je njen notranji poslovni jezik jedino hrvaščina. Dva italijanska odvetnika sta se pritožila pri pravosodnem ministerstvu, ki je odločilo, da je sklep nezakonit, ker so vsi deželni jeziki enakopravni. To odločbo naj si zlasti zapomnijo slovenski odvetniki posebno pri nas na Štajerskem in se po njej ravnajo.

(Hrvatsko-slov. klub „Slavije“ v Pragi) se je dne 21. majnika kot poddrštvo vseslovenskega akad. društva „Slavije“ osnoval. Na občnem zboru dne 27. maja sprejel je od odbora predložena pravila, ktera je i odbor „Slavije“ v redni seji dne 30. maja potrdil. Ima naslednji odbor: cand. jur. Lav Mazzura, predsednik, stud. jur. Dragotin Švajger, predsednikov namestnik, cand. jur. Ivan Milan Hribar, tajnik, stud. jur. Zivko Bertič, blagajnik, stud. phil. Ivo Dobžan-sky, knjižničar, stud. phil. Andro Kaparovič, namestnik ostalih upravnikov.

Druge avstrijske novice.

(Nadvojvoda Evžen), veliki mojster nemškega viteškega reda, zastopal je te dni v Moskvi pri kronanju ruske vladarske dvojice našega cesarja. Ruski cesar odlikoval ga je pri tej priliki z najvišjim redom, kar jih Rusija le ima, podelil mu je red sv. Andreja. To je red, s katerim so na Ruskem združene velike pravice, n. pr. da sme lastnik tega reda nositi vsak drug red. Zato ga pa dobé za odliko le največje osebe, ki imajo pri caru posebno zaupanje. Iz tega odlikovanja sme se pa tudi še sklepati, da si je znal mladi naš nadvojvoda pridobiti naklonjenost mladega pa mogočnega ruskega cesarja in da so razmere med našo in rusko državo na vso moč prijazne. Nikakor se nam še torej ni bati vojske in Bog in oba cesarja, naš in ruski ohranita nam blagi mir, kterege nam je v tolišnej meri potreba.

(Grof Thun — višji dvornik.) Že tedaj, ko je odstopil grof Thun od namestništva češkega, se je govorilo, da dobi visoko diplomatsko ali dvorno službo. Te dni se je pa razglasilo, da je imenovan višjemu dvorniku nadvojvode Ferdinanda Este.

(Volilna reforma.) Gospodska zbornica je vsprejela po kratki razpravi volilno reformo, kakor jo je sklenila zbornica poslancev. Sedaj je še treba le podpisati vladarjevega, pa stopi novi volilni red v veljavo. Dovoljena je stvar, ob katero sta se bili izpodtaknili dve vladi.

(Volitev v dunajski mestni svet.) Na Dunaju voli občinski zastop iz svoje srede še poseben mestni svet, kateremu je odkazan poseben delokrog. Mestni svetniki dobivajo na leto po 3000 gld nagrade. Nova krščanskosocijalna večina je hotela liberalcem prepustiti šest mest mestnih svetnikov, da bode tudi manjšina dostojno zastopana. Pogajanja so se pa razdrila, ko so liberalci hoteli, da bi se volil v mestni svet tudi stavbeni svetnik Stesny, ki je žid po veri in se odlikuje po svoji surovosti nasproti krščanskim socialistom. Temu krščanska večina ni hotela dati svojih glasov, liberalci so pa izjavili, da izmed njih nikdo ne vstopi v mestni svet, ako se ne voli tudi kak žid. Večina tega ni hotela in je v mestni svet izvolila same krščanske socialiste in narodne Nemce. Liberalci so bili grozno nevoljni, in so celo vlado interpelovali, kako stališče zavzema proti temu, da se židom na Dunaju odrekajo ustavne pravice. Ta interpelacija je naravnost smešna, ko ima vendar občinski svet pravico, da voli kogar hoče in nima vlada nobene pravice vmes se mešati.

(Prihodnost Spleta.) Velike važnosti bode železnica, katero zgrade od Aržana v Splet v Dalmaciji in katero zvežejo s Serajevom. Potem se bode Splet povzdignil. Kmalu prekosi Trst in Reko, ker se po svoji naravni ugodni legi more primerjati z Liverpoolom, Marzijo in Carigradom. Tukaj se ne gre le za koristi Dalmacije, temveč za koristi vseh tistih dežel, ki bodo po Spletu zvezane z morjem.

(Nemci zoper nemščino.) Vodstvo češke šole v Trutnovu na Češkem je hotelo vpeljati pouk nemščine, ker nekateri starši to žele. Nemški mestni zastop je pa odločno se izrekel proti temu. Če se hočejo češki otroci učiti nemščine, rekli so mestni očetje, naj pa hodijo v nemške šole. Boje se namreč, da nemške šole zgube mnogo otrok, ako bi se na češki šoli tudi nemščina učila. Sedaj pošiljajo mnogi Čehi otroke v nemške šole, da se tudi nemščine nauče. Potrebno jim je znanje obeh deželnih jezikov.

(Madjarščina na Hrvatskem.) Drugo leto začne se na gimnaziji v Sušaku predavati madjarščina kot obvezni predmet, zato se bode pouk italijanščine opustil. To je povse nerazumljivo. Ko bi bila gimnazija na Reki ostala, bi se še toliko ne čudili, a sedaj, ko se je Madjarom na ljubo z Reke umaknila, je pa to naravnost razžaljivo za Hrvate. Vidi se, da hrvatska vlada na družega ne gleda, kako se prikupi v Budimpešti. Kako dolgo pač to še pojde?

(Zarubljene dnevnicе) Levovsko trgovsko sodišče je zarubilo dnevnicе državnima poslanca Rotawskemu in Lewickemu. Tožil ja je neki drugi poslanec. Zarubile se pa niso že zapale dnevnicе, temveč še bodoče. Poslanca bo-

deta torej nekaj časa zastoj morala izvrševati svojo poslansko dolžnost, ako si morda rajši dopusta ne izprosita in tako tožitelja ob pridobljeno pravico ne pripravita. Poslanci na dopustu namreč ne dobivajo dnevnicе.

(Ogerska vlada) baje kmalu odstopi. Ministerski predsednik baron Banffy je obljubil višjim krogom na Dunaju, da izposluje, da bode ogerska več donasala k skupnim državnim stroškom. To mu pa ni mogoče, ker je tudi večina vladne stranke proti vsakemu povečanju dosedanjega donasanja. Vladni prištaši se boje, da sicer zgube vse zaupanje pri narodu. Skrajna opozicija bi gotovo jako dobro izkoristila pri volitvah, ko bi vladna stranka se udala avstrijski zahtevi.

(Madjarska razstava) je grozno slabo obiskana in velika zguba je neizogibna. V Budimpešti je sedaj manj tujcev, kakor po navadi. Ljudje iz več uzrokov ne marajo v Budimpešto. Židovski krčmarji in hoteljeri ljudi tako odirajo, da se nikdo sedaj niti v Budimpešto ne upa. Ob razstavi postavili so več razupitih hiš, koder spridene ženske za drag denar zabavajo tujce. S tem so zlasti židovski podjetniki se nadejali mnogo ljudij privabiti v Budimpešto, a so se jako zmotili. Pošteni ljudje se sedaj baš zaradi tega Budimpešte kar ogibljejo. Pa tudi preganjanje nemadjarskih narodnostij je povod, da ljudje ne hite v Budimpešto. Posebno Slovani in Rumuni se ne morejo udeležiti razstave, pa tudi Nemci ne tišče v Budimpešto že zaradi tega, ker so Madjarom na ljubo jako ostro na Dunaju postopali z dijaki, ki so se udeležili protimadjarskih demonstracij. Ko bi oblastva bila malo manj branila Madjare, bi bilo bolje za madjarsko razstavo. Iz Srbije tudi gotovo skoro nobenega ni v Budimpešto, ker so zaradi sežiganja madjarske zastave v Belemgradu bili napravili Madjari toliko hrupa. Katoliško plemstvo se pa izogiblje razstave, ker so sedanji madjarski mogotci vpeljali civilni zakon in več drugih katoliški cerkvi škodljivih postav in razžalili papeževnega zastopnika na Dunaju. Krščanski Dunajčanje so pa na madjare nevoljni, ker so se mešali v dunajsko župansko vprašanje. Nade, katere so Madjari stavili v razstavo, so se popolnoma izjavile in to po madjarski lastni krivdi. Nič ne pomaga, da so nad milijon plačali židovskim listom za reklame. Tisti časi so minili, ki so judovski listi nam delali javno mnenje. Samo v Budimpešti menda še tega ne vedo.

(Bosenski jezik) je iznašla bosenska vlada. Poprej se je občno mislilo, da Bošnjaki govore srbski ali hrvatski. S tem so mislili vladni krogi bolj odtujiti Bošnjake srbstvu ali hrvatstvu. Cerkevna občina v Dolnji Tuzli se je pa te dni obrnila na cesarja, da se razveljavi naredba, ki zabranjuje, da bi se v cerkvi in šoli narodni jezik imenoval srbski, ampak le bosenski.

(Bosenska uprava) se vedno bolj popolnjuje. Sedaj se je osnoval zdravstveni svet, ki ima 14 članov in bode imel skrbeti za zboljšanje zdravstva v Bosni in Hercegovini.

Ogled po širnem svetu.

(Strašna nesreča) se je pripetila ob carjevem kronanju v Moskvi. Stara navada je, da se ob kronanju pogosti veliko ljudi. To pogoščenje je tako veliko, da gotovo ni podobnega več na svetu. Na stotisoče ljudij pride k taki gostiji, nekteri, da se najedo, drugi iz radovednosti. Letos je bilo to pogoščenje na soboto. Sešlo se je nad 700.000 ljudij. Mej temi ljudmi pa je nastal velik nered, ker so se baje nekateri jeli pretepati s policijo. To je pa provzročilo tako gnečo, da so na tisoče ljudij zmečkali in pohodili. Govori se, da je blizu 6000 mrtvih in nad 3000 hudo poškodovanih. Car je podelil obitelji ponesrečenec po 1000 rubljev.

(Na Madagaskaru) so bili lani Francozje v vojni zgubili 35 častnikov in 5589 vojakov. Ta zguba ni posebno velika, če se pomisli, da so dobili otok, ki je večji kakor Avstrija in jako rodovit. Italijani so samo v bitvi pri Adui zgubili dvakrat toliko ljudij in zato nimajo nobene odškodnine.

(Poneverjanja v Italiji.) Zadnji čas so pogledali račune o zalaganju potrebnim za italijanske vojske v Afiki. Pri tem so pa prišli na sled groznim goljufijam. Sedaj se še le ve, zakaj

je vojska v Afiki tako slabo preskrbljena. Milijoni denarja, ki so bili namenjeni za Afiko, porabili so se v druge namene, ali zginili v žepih sleparjev. Prejšnja vlada je vedela, kako se godi, a Crispi, ki je bil sam velik goljuf in slepar, ni mogel drugim stopati na prste, ko bi bil tudi hotel. Še marsikaj lepega se bode razglasilo, če se bode stvar dalje preiskavala, a mi dvomimo, da bi se.

(Glad v Italiji.) V več krajih v Italiji vlada veliko pomanjkanje. Najhuje je še pa na otokih Sardiniji in Siciliji, koder ljudje jedo vsakovrstno travo in sočivje, da si potolažijo glad. Vsled silne bede so pogoste tatvine, ropi, samomori, prodajanje posestev na dražbi. Vlada v Rimu pa ničesa ne stori za ti ubogi pokrajini. Ministri se rajši pečajo z visoko evropsko politiko.

(Italijani in Menelik.) Abesinski kralj Menelik ni izpustil še vseh italijanskih vjetnikov, temveč večino jih ima še vedno v vjetništvu. Italijanskim posredovalcem se kar roga. Tako zahteva za vsacega vojaka 1000 tolarjev, za vsacega častnika po 10.000 tolarjev in za vsacega štabnega častnika pa samo 1 tolar. S poslednjo zahtevo hoče dati razumeti, kako malovredni so italijanski štabni častniki. — Večina italijanskih vojakov se je že povrnila iz Afrike. Le še kacic 3000 jih je v Eritreji. Vse kaže, da Italija ne misli več na vojevanje zgubila je vse upanje, da bi mogla na bojišču doseči kakih vspehov.

Dopisi.

Iz Loč pri Konjicah. Dne 29. maja t. l. št. 22, piše „Domovina“ sledeče: Znano je čitateljem „Domovine“, kakšna žalost je zavladovala po celi šentjernejski župniji dne 15. grudnia l. leta, ko nam je veliki zvon naznanil, da so nas zapustili naš preblagi dušni pastir Franc Pinter in se preselili v večnost. „Zdaj smo bili popolnoma zapuščeni brez dušnega pastirja celo zimo, in smo morali prositi službe božje po sosednih cerkvah. Toraj se ni čuditi, da je med tem časom ob nedeljah in praznikih marsikteri brez božje službe ostal.“

Temu ni tako. Pet duhovnikov je po smrti blagega g. Pinterja oskrbovalo izpraznjeno župnijo. Dne 14. dec. torej dan pred smrtjo, prišel je semkaj iz Celja veleč. g. Ivan Krušič, c. kr. šolski svetnik in je do 26. dec. toraj ob nedeljah in praznikih — pa tudi ob delavnikih božjo službo opravljal — hodil na spoved k bolnikom, za advent ljudi spovedaval v priznani zadovoljnost cele šentjernejske župnije. Po njegovem odhodu sta menjavši se, službo božjo opravljala č. g. konjiška, g. vikar in g. kaplan — in sicer do Svečnice. Le ko so ljudje si začeli izbirati duhovnikov, se je pomoč bila potem opustila. Ptujji gospodje so jim bili najeti najemniki. Odločen je bil od škofijstva za sooskrbnika imenovane župnije podpisani, kateri je s svojim požrtvovalnim g. kaplanom — dolžnosti kolikor mogoče vestno izpolnjeval. V tej mali župniji je bilo v tem času 15 spovedi na domu — in sicer o zimskem času — na Svečnico zgodaj ob treh jutraj je moral gosp. loški kaplan, naglo na spoved. — Opravljalo se je velikonočno izpraševanje vestno, pobiralo se za cerkvene sedeže pravilno — spovedavali se otroci in tudi ljudje za Velikonoč; večkrat je bila sv. maša ob delavnikih, posebno ker je bilo o času izpraznjene župnije 16 mrlčev; toraj ni res, in tudi ne more biti, da so bili farani popolnoma zapuščeni brez dušnega pastirja celo zimo in so morali prositi službe božje po sosednih farah; in da je med tem časom marsikteri brez božje službe izostal.

Lepo je za farane, da imajo svojega vrlega g. župnika v blagem spominu. — Hvalevredno je, da spoštujejo tudi sedajnega blagega naslednika, naj mu bi le vedno to spoštovanje v dejanju skazovali ali želeli je pa tudi, da dopisnik v vseh rečeh popolnoma resnico piše.

Anton Lednik,
loški župnik.

Iz Ptuja. „Kmetijsko brajne društvo“ v Krčevini pri Ptujju priredilo je na binokstni ponedeljek dne 25. maja t. l. društveno veselico s petjem društvenega mešanega zbora.

Društveni predsednik običajno pozdravi vse

došle društvenike in prijatelje ter se spominja prevelike zgube v cesarski rodovini, izražujoč živo sočutje v nas vseh imenu in obžalujoč, da je moral zgubiti naš presvitli cesar svojega brata, nadvojvoda Karol Ludvika.

Na to je deklamoval g. Krivec „Pozdrav“, sestavljen od Krčevincev, svojim rojakom iz daljine.

Glavno točko društvene veselice izvršil je izborni g. Franc Matjašič s svojim spretnim demonstriranjem o vzgojevanju in cepljenju ameriških trt.

Zato mu bodi na tem mestu javna zahvala izrečena. Društvo, koje se nima leta svojega obstanka, pokazalo je, da je na zdravi pametni podlagi. Krčevinci, oklenite se tega društva! Potreba je dandanes tudi za najbornejšega gostača, da začne razven svojega vsakdanjega kmetijskega opravila, si iskati duševne hrane. Dragi oratar! — kje pa jo najdeš? — Pri bralnem društvu, koje ima že blizu 400 knjig na razpolago. Lepe povestice so letošnje zimo marsikteremu društvniku duh razvedrile ter mu pripravile zabaven večer. Ako še pristavim, da šteje naše društvo 94 udov, je uvidno, da pri društvu veje duh napredka.

Mi Slovenci smo; naš narod
In naš jezik ljub je nam.
Ni za tristo tisoč zlatov
Ne prodamo mi se vam.

Bode-li ta duh kmalu prešinil vse Krčevince, ki naj se vendar že zavedajo. Hočemo biti resnični rodoljubi in žrtvovati svoje moči za „Bralno društvo“. Le tako bomo pospeševali pravi napredek svojega naroda.

Slišali smo pa še tudi krasne narodne pesmi, koje so izvajale kmetička dekleta s svojimi zvončimi glasovi in kmetički fantje. Kjer se prepeva, tam ni prepira, tam je veselo biti.

Res veličastna je bila ta veselica. Le tako naprej! Udeleženci pa, ki so se razkropili zopet na vse končine naše krasne Krčevine bodo društvu tudi z naprejem zvesti društvniki.

Narodno-gospodarske novice.

Premiranje in licenciranje bikov,

ktero se je vršilo dne 23. maja t. l. v Celju, pokazalo je čudovit napredek živinoreje v tem okraju, prav v zadnjih šestih letih, t. j. v dobi, odkar imamo vodstvo okrajnega zastopa mi Slovenci.

Že davno se je opazilo, da kupci povprašujejo največ po živini svetle barve in sicer, bodi-si za rejo, bodi-si za klanje in, da kaže za naš okraj najboljše plemo gornještajerskega Murskega polja.

Vendar je prejšnji okrajni zastop, pod vodstvom gospoda G. Stigerja le tu pa tam kupil kakega bika, pa skoraj nikoli neposredno iz Gornještajerskega, nego, navadno se je kupilo nekaj bikov od nekega grajščaka na Kranjskem, drugi so se kupovali celo v domačem okraju in je pač jasno, da na tak način se ni moglo nič izdatnega doseči za požlahtnjenje živine in je bil do tični lep denar, kateri se je trosil tako nepremišljeno, takorekoč zavržen.

Ko pa je pred šestimi leti prišel okrajni zastop celjski v slovenske roke, se je postavilo vsako leto v proračun kakih 800 gld. za nakupovanje murdolskih bikov.

Načelnik, dr. Josip Serbec, je pa kot deželni poslanec se obrnil na nemške deželne poslance iz Gornještajerske, in jih je povprašal, po katerem najpametnejšem načinu bi celjski okraj mogel kupovati v Murskem polju dobre bike pristnega plemena. Ti gospodi so mu svetovali, da bi pričeli kupovati bike ob času, kadar imajo v okrajih Muriške doline premovanje in licenciranje bikov, ker v tem času jih je največ na ogled.

Tega dobrega nasveta se je okrajni odbor celjski tudi hitro poprijel in je pošiljal vsako leto po dva gospoda, mej njimi pa več let zaporedoma nepozabljivega rajnega podnačelnika, gospoda J. Hausenbichlerja iz Zalca, gospoda veleposestnika Karola Vrečarja iz Vojnika in največkrat tudi še gospoda Frca Vrečarja iz Zalca s potrebnim denarjem na Gornještajersko in ti so kupili in pripeljali vsako leto — skoz štiri leta — po osem ali devet lepih bikov,

kteri so se oddajali zanesljivim rejnikom celjskega okraja za polovico cene, z zavezo, da rejnik mora rabiti dotičnega bika najmanj dve leti v našem okraju za oplemenjevanje.

Ta šega, kupovati bike ob času licenciranja in premovanja na Gornještajerskem se je kazala tako praktična, da je zadnje dve leti začelo štajersko poljedelsko društvo samo kupovati bike na ta način in jih postavljati zlasti za Spodnještajersko na javno razprodajo v Mariboru in kupil je okrajni odbor celjski pri dražbi v Mariboru zopet osem in lani celo šestnajst pristnih muriskodolskih bikov in je potrosil okraj zadnje dve leti še dosti manj denarja, ker je štajersko kmetijsko društvo precejšni del dotičnih stroškov vzelo nase, ker to društvo ima v ta namen veliko podporo na razpolaganje od vlade in od štajerskega deželnega odbora.

Uspeh tega odločnega delovanja našega okrajnega odbora se še nikoli ni lepše pokazal, kakor pri licenciranju in premovanju bikov dne 23. majnika t. l. v Celju.

Mejtem, ko se je prej privedlo vsako leto le okoli 35—40 bikov pred komisijo za ogledovanje, se je dne 23. maja t. l. privedlo 67 bikov, vrljub temu, da je že od jutra deževalo.

Leto za letom je bilo videti manje tistih črnih ali napolčnih ali rudečih bikov domačega plemena. Letos pa je bilo že kake tri četrtine vseh pripeljanih bikov že svetlega muriskodolskega plemena in skorej vsi ti biki so bili občudovani zaradi svoje lepote in posebno se je videlo, kak dober vspeh ima križanje muriskodolskega bika z domačimi bolj šimi kravami, kajti, mladi bikici od takega križanja postanejo navadno v roki modrega gospodarja še lepši, kakor so pristni muriskodolski biki sami in že predlanskim je dobil naš vrli živinorejec France Pisanec iz St. Jurija za takega, doma vzrejenega bika, — potomca muriskodolskega bika, — prvo darilo 35 gld.

Živinogledna komisija, ktera obstoji iz gospodov: viteza Haupta kot predsednika, Hugo-na viteza Berksa, Norberta Zaniera, Morica Stallnerja, Janeza Jeschovnicga, Miho Bikovška iz Škofjevasi, Jožeta Ocvirka iz Kalobja je jednoglasno priznala sijajni vspeh živinoreje v celjskem okraju. Posebno gospod vitez Haupt je naglasil, da jednakega izdatnega in hitrega napredka pri živinoreji še ni videl v nobenem okraju na Štajerskem kakor v celjskem.

Tudi kmetje, ki so pripeljali bike, so s ponosom pravili, da so že dobili za par volov tega novega plemena pri mesarju po 350 do 400 gld. in še več, mejtem, ko poprej navadno niso dobivali več ko po 200—250 gld. za par volov!

Ravno tako se prodavajo sedanje krave takih rejnikov za 50—70 gld. dražje od prejšnjih in jednoglasno je komisija izrekla zahvalo okrajnemu zastopu celjskemu za njegovo dosledno premišljeno, žrtvoljubno delovanje; na kar je načelnik, g. dr. Serbec mej drugim omenil, da je okrajni odbor tudi že letos zopet naročil pri centralnem kmetijskem društvu osem bikov muriskodolskega plemena.

Vsaakega rodoljuba mora v srce veseliti ta veliki napredek živinoreje v tako kratki dobi. — Kmalu bode prišel čas, da bode izginil zadnji bik dvomljivega plemena iz našega okraja, ker posestniki že dobro sprevidijo, da je škoda izrežati drugih juncev za plemo, kateri nimajo znakov dobrega muriskodolskega plemena in vsaj lahko tudi vsak posestnik, kateri si prizadeva, že dobi v našem okraju čvrstega teleta tega novega plemena, s katerim ima dosti več koristi kakor z domačim in vendar nič več stroškov in sitnosti pri izreži kakor z domačim.

Vsem posestnikom, kateri še nimajo živine svetle barve v svojem hlevu, pa se živo priporoča, ne izrežati z naprejem kaj družega, kakor živino tega novega plemena.

Huda je bila borba pred šestimi leti pri volitvi za okrajni zastop. Pred tremi leti je bilo že dosti lažje in letos bode, če količkaj stori vsak svojo dolžnost, še lažje, ker so se razmere pri velikem posestvu izdatno boljšale. Pa slovensko prebivalstvo je že davno izprevidelo, kako razumno in dobro gospodarijo slovenski okrajni odborniki, koliko dobrega so

že storili za svoj okraj in svoj narod in da se je trud in borba pri volitvah slovenskim veleposestnikom dobro izplačala, ker so volili si pridobili dobre zastopnike za svoj okraj.

Zastopnikom drugih slovenskih okrajnih zastopov se pa z dobro vestjo sme priporočati, naj posnemajo okrajni odbor celjski pri povzdigi živinoreje.

Razne stvari.

(Umorjeni vladarji.) V tekočem stoletju so umrli nenaravne smrti naslednji vladarji: Ruski car Pavel (zadavljen l. 1801.), sultan Selim III. (zadavljen l. 1808.), grof Kapodistrias, predsednik grške države, (umorjen v Navpliji l. 1831.), pariski vojvoda Karol (zaboden l. 1854.), predsednik haitske republike Salnave (ustreljen l. 1860.), predsednik Združenih držav Linkoln (zaboden l. 1865.), Mihael Obrenović, knez srbski, (umorjen l. 1868.), predsednik ekvadorske republike Garzia Moreno (ustreljen l. 1875.), sultan Abdul Aziz (umorjen l. 1876.), predsednik Garfield (umorjen l. 1881.), car Aleksander II. umorjen l. 1881.), predsednik Carnot (zaboden l. 1894.), šah Nasr-Eddin (zaboden l. 1896.).

(Kolera v Egiptu.) V Aleksandriji slednji dan umrje za kolero kacic 20 ljudi, v Kajiri pa kacic 30. Kolero najbolj razširjajo mohamedanci, ki ne dajo mrličev precej pokopati. Inozemci v velikih množicah ostavljajo Egipt.

(Stroj za letanje po zraku.) je izumil profesor Langley v Washingtonu v Ameriki. Stroj je podoben velikanskemu ptiču. Narejen je iz jekla in goni ga parni stroj. Govori se, da so se prvi poskusi dobro obnesli. S tem strojem se preleti 20 angleških milj v jedni uri. Ker se je že večkrat poročalo o taci iznajdbah, je pač dobro, če še počakamo, seli res obnese.

Koledar.

Sobota (6.) Norbert, škof. — Nedelja (7.) 2. pobinkoštna. Lukrecija; Robert, o.; Pavel, s. — Ponedeljek (8.) Medard, škof. — Torek (9.) Primož in Felician. — Sreda (10.) Marijeta, mučenica. — Četrtek (11.) Barnaba, apostelj; Marcijan, muč. — Petek (12.) Srce Jezusovo; Janez Fak., spoznovalec. — Mladj dne 11. ob 9. uri 48 minut dopoldne.

Sejmnj.

Dne 7. junija v Radgoni. — Dne 11. junija v Brežicah, Rogatcu in Studenicih. — Dne 12. junija na Platinu in Slovenjgradci. — Dne 13. junija v Braslovčah, Konjicah in St. Lovrenci.

Loterijske številke.

Gradec 30. maja 1896:	89, 7, 75, 31, 3
Dunaj	35, 9, 58, 47, 42

Zahvala.

„Klub slovenskih tehnikov na Dunaji“ izreka tem potom javno zahvalo sledečim gospodom, kateri so blagovolili pristopiti h klubu kot podporniki z izdatnimi prispevki: g. Ivan Hribar, župan ljubljanski, dež. poslanec itd. v Ljubljani 5 gld.; g. Karol Pirc, c. kr. profesor v Ljubljani 5 gld.; g. Filip Zupančič, stavbeni podjetnik v Ljubljani 10 gld.; g. vitez Anton Klodič pl. Sabladolski, c. kr. deželni šolski nadzornik v Trstu 5 gld.; g. dr. J. Hrašovec, odvetnik v Celju 2 gld.

Hkrati si pa šteje v dolžnost izreči zahvalo tudi vsem onim slovenskim listom, ki so ponatisnili okrožnico. Za „klub slovenskih tehnikov na Dunaji“ IV. Danhausergasse 3. stud. ing. Ignacij Šega, stud. ing. Janko Kranik, t. č. tajnik.

Vabilo in prošnja.

Na c. kr. državni nižji gimnaziji z nemško slovenskim učnim jezikom v Celju ustanovilo se je 27. maja t. l. podporno društvo za uboge učence. To društvo prevzelo je jako težavno nalogo, da bi po svojih skromnih močeh pospeševalo razvoj novega zavoda, ki je večinoma obiskovan od sinov našega manj premožnega oratarja. — Bodoče šolsko leto odpre se drugi razred. Izdatki bodo veliki, vzlasti ker se morajo revnejšim dijakom preskrbeti potrebne knjige. Prošijo se torej vsi mili mladoljubi, naj blagovole z dobrohotnostjo na pomoč priti temu društvu. Posebno pa se prosijo č. gg. duhovniki, ki so znani po svoji milosrčnosti do učeče se mladine, da nabirajo med svojimi prijatelji in znanci ustanovnikov, oziroma društvnikov. Najmanjši enkratni prispevek za ustanovnika je 10 gld., letnina za društvnika vsaj 1 gld. — Vsi prispevki, ki naj se pošiljajo blagajniku g. dr. Jos. Vrečko-tu, odvetniku v Celju, objavijo se namesto vsakega drugega potrdila v šolskem izvešju.

V Celju, dne 31. maja 1896.

J. Glowacki, i. r.
t. č. predsednik.

A. Kosi,
t. č. tajnik.

(34) 25—15 Ozira vreden zaslužek

posebne vrste in dolgotrajnosti ponudi se v vsaki fari razumljivim, krepostnim in spoštovanim osebam. — Pismena vprašanja pod „9.132“, Gradec, poste restante.

Krčma da se na račun,

poleg je tudi nekaj zemljišča.

1 (117) Pri krčmi je tudi branjarja.

Več pove iz prijaznosti upravnistvo „Domovine“ v Celju.

Otročja obleka od 1-50-7 gl.

Prva in največja spodnjestajerska
zaloga oblek

JOSIP HOČEVAR-ja

v Celji, Graška cesta (Grazerstr.) 19

prilaga svojo veliko zalogo
nepremičljivih plaščev = havelok
raznih barv in velikosti.

Oblek za gospode, dečke in otroke
vsake velikosti in kroja, po le mogoče
nizki ceni.

Velik izbor vseh drugih delov obleke.

Oblek za gospode po meri naredim
v teku treh dni iz najbolj priznanega an-
gleskega, francoskega in brnskega blaga, ka-
terega slednjega imam vedno uzorce v za-
logi po najnovejšem modnem kroju solidno
in po nizki ceni.

Na željo pošiljam uzorce franco. Stor-
jene obleke, če se ne dopadejo radi brez ugo-
vora zamenim. (49)

Plašči = havelok od 7-14 gl.

Najizbornejša in najcenejša
členkaste travniške brane
izdeluje in iz zaloge prodaja poleg drugih
kmetijskih strojev

JOS. LORBER
v Žalcu pri Celju

Cena jednouprežni brani 26 gl.
dvouprežni 32 gl.

Te brane se niso obnesle samo na
travnih z najboljšim uspehom, ampak
tudi na polji pri pomladanski in jesenski
setvi za poravnava brazd in umetnih gnojih,
kakor tudi še posebno za zrahljanje po
zimski mokrotni ali po plohah nastale površne
skorje, kar prida polno priznanjskih pisem.

Dalje proizvajajo vse v livarsko in
strojno stroko spadajoče predmete za žage,
mline in druge obrtnijske namene, kakor:
Zobna kolesa (vsake vrste), železna vretena,
logarje, kolobarje za jermena, ramašnjake
(Schwungräder), sploh vse sestavne dele za
stroje; potem razne vlitte plošče, kotle,
uteže, (tudi za ure), rošče, itd. itd.

Cena so nizke, delo pošteno, postrežba
prijazna in točna.

Starolitno železo se kupuje in po dobrih cenah plača.

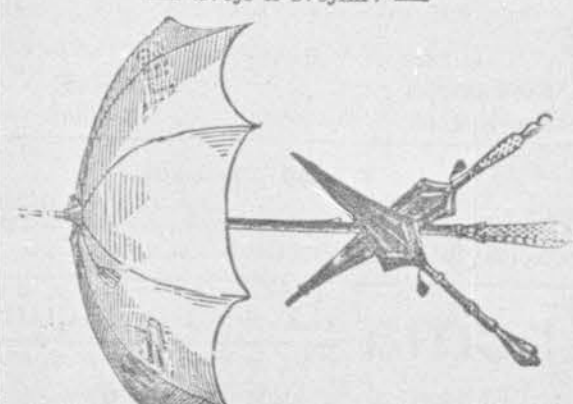
Milan Hočevvar
trgovina specerijskega blaga
v Celji, Glavni trg št. 10
nasproti farne cerkve

Priporoča
častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu svoje blago, zagotav-
ljajoč dobre in cene postrežbe.

LEOP. SCHARNER
= marelar =
Ungarthorgasse - V PTUJI - Ungarthorgasse

Priporoča svojo veliko zalogo
dežnikov in solčnikov
najlepše izpeljave po zelo znižanih cenah.
Dežnike na debelo prodajam po fabriških cenah.
Prevzamem vse poprave, kakor tudi preoblečenje
bodisi dežnikov ali solčnikov.

Svoji k svojim!

Akviziterja
za življensko zavarovanje

proti izdatni stalni služnini vzprejme takoj po vsem
slovenskem ozemlju razširjena zavarovalnica. Pogoji:
znanje slovenščine in nemščine, neomadeževano življenje,
spodobnost za občevarje z vsemi stanovi ter resna volja,
marljivost in vztrajnost.

Ponudbe pod naslovom: „Resna volja“ upravni-
štvu tega lista. 3-3

Proda se malo rabljeno fino
nizko kolo „Safety“
s polnimi gumi obroči.

Kje, pove upravništvo „Domovine“.

Košnja v najem. Odda se v
najem koš-
nja na do-
bro obdelanih in pogno-
jenih travnikih
blizu Celja.

Kosi se lahko dvakrat do trikrat!

Poleg je tudi kozolec in parna. — Več pove
gosp. Mihael Vošnjak v Celji. (123) 3-1

Proda se prostovoljno pod prav ugodnimi pogoji
lepo posestvo
v Savinjski dolini

Hiša, v kateri je gostilna in trafika, stoji blizu tovarne.
— Več pove upravništvo „Domovine“ v Celji. (124) 3-1

Ustanovitev zavoda
za dovažanje in odvažanje brzotovornega in tovarnega blaga
na kolodvor in s kolodvora v hišo. (122) 2-1

C. kr. priv. južna železnica spoznala je za dobro sl. občinstvu ustanoviti po § 68, od-
stavek 3, železniškega prometnega reda, gori navedeno podjetje ter je izročila in poverila za ta
posel gosp. **Ferdinand Pelle-ta**, kateri je z dnem 1. junija t. l. dejanski pričel ta posel izvrševati.

1. Dovožnina znaša brzotovornega blaga od koderkoli ali kamorkoli za
mesto Celje

10 stotink za 50 kilogramov.

Začetni kilogrami se štejejo za polnih petdeset. — Najnižja pristojbina znaša 40 stotink ali 20 kr.

2. Za one pošiljke, katere c. kr. priv. južna železnica sprejema kot zaporno blago, računa
se podvojena dovožnina.

Dostavljalo se blago po gori navedenem zavodu ne bode le:

a) če je stranka obvestila načelnikstvo postaje v Celji, da ne želi dovažanja v hišo, temveč
le želi naznanilo o došli pošiljki.

b) povzetne pošiljke, katerih povzete znaša nad 200 kron, če se ni kaj posebnega dogo-
vorilo s stranko.

Služniki zavoda za dovažanje c. kr. priv. južne železnice v Celji, zavezani so imeti pri sebi
cenik za dovažanje ter ga morajo stranki na zahtevo pokazati.

Pritožbe, katere bi nastale pri dovažanju ali odvažanju blaga, pošiljati so načelnikstvu postaje
v Celji ali pa podpisani generalni direkciji.

C. kr. priv. generalna direkcija južne železnice na Dunaji.

Primerna birmanska darila
priporoča
Franc Čuden
v Ljubljani, Mestni trg.

Največja zaloga nikelnastih, srebrnih in zlatih
žepnih ur ter velika izbor stenskih ur; zlatih verižic,
uhanov, prstanov itd.

Popravila izvršujem natančno in dobro z jamstvom.

(42) **Ceniki zastoj.**

Mehanična delavnica, Poljanska cesta št. 31.
Vsa največja kolesarska popravila se popravijo.
Priporoča se in vabi
Franc Čuden v Ljubljani.

Priporočam tudi veliko zalogo kolesov,
imam glavno zastopstvo za Kranjsko, najbolj-
ših tovarn.

„Styria koles“, „Premier koles“
in več drugih tovarn. Ceniki franco.

Cena letos jako znižana.

Zacherlin
deluje čudovito! Mori kakor nobeno
drugo sredstvo — vsakovrstne žuželke,
za to tudi po celem svetu kot jedino enake
vrste slavno in priznane. — Njegova zna-
menja so: 1. zapečateni steklenica, 2. ime
„Zacherl“.

(52) 12-6

Celje: Traun in Stiger
Alojz Wailand
Viktor Wog
Anton Kolenc
Fran Janesch
Milan Hočevvar
Ferdinand Pellé
Josip Matič
Anton Ferjan
Friedrik Jakovitsch
L. Leo Hannak
Karol Gola, lekarna
Fran Zangger
Topoljak & Pečnik
A. Marek, lekarna
Franc Rischberg

Sevnica: Zwenkel & Cmp.
Planina: R. Grossler
Lud. Schescher-
F. Wambrechtstein
Gornji Grad: Jakob Božić
Polčane: Ferd. Ivanus
A. P. Krautsdorfer
Anton Schvelz
Mozirje: Leopold Vukič
Pristava: And. Suppanz
Brezice: Fran Matheis
Varice & Umek
Zalec: Adalib. Obobčnik
St. Jurij: Fran Karlin
J. F. Schescherko

St. Lovrenč: Elna. Turin
Josip Wagner
Smarje: Norbert Zanier
St. Paul: Konsumno društvo
Trbovlje: J. M. Krammer
Fran Pollak
Roh. Stenowitz

Vitanje: Anton Daklin
Videm: Ivan Novak
Velenje: Karl Tischler

Vranksko: Ivan Pauer
Konjice: Jurij Mchay
Vojnik: Fr. Zotti
Hrastnik: Alojzja Bauerheim
Konsumno društvo
Josip Wouk
Ljubno: Fr. H. Pet k
Sevnica: A. Fabiani
S. F. Schalk
Ludovik Smole

**Najboljše za stenice, bolhe,
kuhinske golazni, mole, ži-
vinske parasite in dr.**